

IX. évfolyam

3. szám
1999. november

Confabula

Pécsi Orvosi Kamara Egylet hallgatóinak lapja

Kutya idők

Confabula
Közéleti és kulturális lap

A POTE hallgatóinak lapja

Főszerkesztő:

T. Kovács Katalin

Felelős szerkesztő

Strassz András

**Szerkesztőségi tagok
(szerkesztők):**

Bánfai Gábor, Benke
Bea, Bálint Irisz, Boglárka,
Domány Eszter, Haszonits
Bálint, Karsai Árpád,
Légnér Andras, Machó
Eszter, Nagy Tamás, Zubán
Dániel Rafael

TB. Főszerkesztő:

Balatincz Péter

TB. Felelős szerkesztő:

Deák Péter

Marketing manager:

Haszonits Bálint

Fotográfiai munkálatok:

Mihácz Attila

Címlapterv

Horváth Kornélia

Confabula az Interneten:

gyrus.pote.hu/confabula
behálózta: Strassz

Szerkesztőség címe:

7624 Pécs, Szigeti út 12.
Diákiroda, Confabula
Tel.: (72) 324-122/1541

E-mail elérhetőség:

confabula@medstud.pote.hu

Megjelenik 1300
példányban

Nyomdai munkálatok:
Egyetemi Nyomda

A szerk.

Kedves November.
Kezdetben szép voltál
és derűs. Most
szomorú vagy,
borongós. Első napjaidban megemlékeztünk
azokról, kik eltávoztak tőlünk. Kigyúltak a
mécsesek, és szeliden ragyogtak a
gyertyalángok, a temetők csende, párák
sötétjében. Engem igazán meghatott, amikor két
fiatal szeremmel újragyújtotta a kialudt gyertyákat.
Amerre jártak ragyogott minden.

OLVASÓI VÉLEMÉNY, AVAGY GONDOLATOK EGY FOTÓ LÁTTÁN

Minden ember hisz valamiben (a materialista ember is, csak ő az anyag örökkévalóságában hisz). Minden ember meg van győződve arról, hogy az ő hite az egyedüli igaz, az egyedüli boldogító, az egyedül sikerre vezető (különböztetve miért is lenne benne?). Még az az ember is arról van meggyőződve, hogy egyedül az ő hite az igazi, aki azt vallja, hogy minden vallás üdvösségre vezet, mert ezzel az egyedüli üdvözítőt hirdető vallásokról állítja, hogy nem vagy csak részben birtokolják az igazságot.

Hogy melyik vallás az igazi, azt az a személy, mondjuk Isten fogja eldönteni, aki felé a hit irányul. Ebben reménykedik minden hívő ember, mármint, hogy az ő Istene egyszer fehéren-feketén, félreérthetetlenül kijelenti, hogy az ő hite volt az igazi. Ebből kifolyólag minden egyes ember és minden egyes hit egyenlő, azt, hogy melyik vallás igazabb a másikkal, azt egyetlen ember, sem politikus, sem vallási vezető, sem semmilyen más tekintéllyel bíró személy vagy szervezet nem határozhatja meg. Ezért minden embert azonos jogok illetnek meg, miszerint szabadon választhatja meg, gyakorolhatja és élheti meg hitét, és senki sem tilthatja meg, hogy szabadon elmondja, hogy milyen megtapasztalásai vannak.

Az azonos hitű emberek közösségeibe, felekezetekbe tömörülnek, és mint felekezet együtt is gyakorolják a vallásukat. A fentiek alapján minden egyes felekezet egyenlő, hogy melyik felekezet igazabb a másikkal, azt egyetlen ember sem, sem politikus, sem vallási vezető, sem semmilyen más tekintéllyel bíró személy, vagy szervezet nem határozhatja meg. Ezért minden felekezetet azonos jogok illetnek meg, legalábbis illetnének meg a demokráciában. Ebben az esetben viszont sértő a Hit Gyülekezetének a zenekarról a szeptemberi számban megjelent meglehetősen idióta kép és képaláírás. Persze, ha véletlenül elnyomtatok, vagy összecseréltétek a képet, nyilván korrigálni fogjátok. Ha poénnak szántátok, nos, akkor véleményem szerint, silány. Ha tényleg ott volt a gólyatáborban a Hit Gyülekezetének a zenekara, akkor miért nem raktok be egy képet róluk, amikor éppen játszanak. Persze a vicces életképek mindig eredetibbek, élvezetesebbek (már amelyik nem súrolja túlságosan a jóízű határát). Ha nem akartatok a zenekarról "normális" képet betenni, akkor hagyjátok volna ki az egészet.

És még valami. Tudomásom szerint a zenekar három személyautóval, ingyen ment le a gólyatáborba, valamint a fellépésért sem kértek honoráriumot. Igaz, azt nem tudom, hogy a többi együttes kért-e, vagy sem, de gyanítom, hogy igen. Ezek alapján, a megjelentnél tiszteletre méltóbban is be lehetett volna őket mutatni.

Vagy értsük úgy, hogy az egész csak a gólyatábori etil-alkohol hatására kialakult Korsakow-szindrómára jellemző *confabulatio*?

dr. Ábrahám Hajnalka

Aztán eljött hozzánk újra a Tíz Kicsi Indián. A Gyerekklinika főnövére csudamód örült az összegyűjtött összegnek. (35.000 forint - szép volt Octopus).

Volt bál is, tarolt a Twister. Táncoltunk hajnalig. Csak a Mikulás nem jött meg. És az eső csak esik. A szerkesztők kókadtak, mindenkinek billentyűzet-undora van. A gépelőizom-lázról nem is beszélve. Huszonhét kerék oldal. Na ilyen se volt még. Irjatok, mert van már e-mail címünk is. Aki ügyes, megtalálja az újságban.

A válasza

Elsőször is köszönjük a levelet, jól esik, ha van feedback, ha véleményt mondanak arról, amit csinálunk. A kritika fontos egy újság életében, még akkor is, ha ezt az újságot diákok szerkesztik és diákoknak szól. Ebben az a plusz, hogy diákok nagy része nem a komoly, rosszkedvű, lehangoló cikkek miatt, hanem a könnyedebb hangvétel és az őket érintő információkért veszi kézbe az irományt. Ezen szempontok vezérelnek minket is.

A teljességre való törekvés nemes érdem, viszont a kitűzött célt elérni nehéz. Nekünk sem sikerült, hiszen nem tudunk átfogó képét nyújtani a gólyatáborról, de őszintén szólva nem is ez volt a célunk. Próbáltuk megragadni a vicces, felhőtlen mozzanatokot, pillanatokot és visszaadni a tábor "feelingjét", légkörét és úgy döntöttünk, ezek a képek a legmegfelelőbbek.

A sértő fotón - amit mellékelünk is - nem a Hit Gyülekezetének zenekara, hanem a szövegeiről és életstílusáról híres-hírhedt Ganxta Zolee és a Kartell egyik tagja szerepel. Az alatta fellelhető kis poén pedig -akármennyire is silány - nem a vallásos zenekarról, hanem Ganxtáékról szól. Emellett a Confabula sokszor közöl más felekezeteiről szóló vicceket is, a legtöbben mégsem sértődnek meg, sőt általában tőlük halljuk a legjobbakat.

Mint említettem, tőkéletesekek nem lehetünk és sajnos objektívek sem, ha ezzel valakit megbántottunk, nem volt szándékos. Nem akartunk senkit sem megsérteni, így az Ön levelében található megjegyzéseket nem tudtuk mire vélni. Elég súlyos azt feltételezni, hogy egy egyetemi lap szerkesztősége, akik közül a legtöbben nem voltak a fent említett gólyatáborban, csupán végstádiumos alkoholistákból áll. Az alkohollal mértékkel bánunk és Korsakowhoz annyi közünk van, hogy szereljük a zenéjét.

a szerkesztőség

DIÁKTANÁCSADÓ KÖZPONT

Mihálcz Attilától, a HÖK külügyi titkárától hallottunk először a Diáktanácsadó Központról. Munkálatok nyomait lehet felfedezni a POTE Diákiroda környékén. A részleteket megtudhatjátok a vele készült riportból.

Hogyan kezdődött a Diáktanácsadó Központ története?

Ez év november végén indul be a POTE-n a Diáktanácsadó Központ működése. Az országban mintegy 20 ilyen jellegű központ került kialakításra a Soros Alapítvány támogatásával. Ezek tulajdonképpen komplex diákszolgáltatásokat nyújtó centrumok, és joggal büszkélkedhet egyetemünk, hiszen orvosgyetemek tekintetében egyedülállók vagyunk.

Hogyan jutott a POTE-nak ez a lehetőség egy ilyen létesítmény kialakításának?

A POTE Hallgatói Önkormányzat tevékenységi körében többek között a pályázati lehetőségek felkutatásával, a pályázatok szerkesztésével is foglalkozom. Ezáltal akadtunk rá a Soros Alapítvány 226 sz. pályázatára, a Diáktanácsadó Központok létrehozására vonatkozólag. Megfelelő adottságaink voltak és sikerült olyan projektet szerkeszteni, amely nyertessé tett bennünket.

Mit jelentenek ez esetben az „adottságok”?

A pályázat egyik feltétele volt például a 2 állandó munkatárs, a megfelelő helyszín, a rendelkezésre álló tér, bizonyos informatikai fejlesztések megléte, a szolgáltatások bővítésének vállalása stb. A POTE HÖK az utóbbi időben a sikeres pályázatoknak és az ehhez kapcsolódó egyetemi támogatásnak köszönhetően több fejlesztést hajthatott végre: Oktatási Centrum felújítása, számítógép állomány bővítése, Internet elérhetőség könnyítése stb. Tehát alkalmasak voltunk egy komplex diákszolgáltatásokat kínáló projekt elindítására. Fontos megjegyezni, hogy megfelelő hatékonyság esetén a Soros Alapítvány még két évig támogatja működésünket, ám ezt ki kell érdemelnünk.

Milyen a felépítése, és hogyan fog működni?

A Diáktanácsadó Központ több részből áll: Hallgatói Önkormányzat irodája, Confabula szerkesztőség, HuMSIRC iroda, Oktatási Centrum és Hallgatói Pályázati iroda. Nemsokára elkészül a tájékoztató kiadványunk, hogy mely helységben milyen szolgáltatásokkal állunk a hallgatóság

rendelkezésére. Ez fontos, hiszen a diákok például albérlet közvetítés, kedvezményes autóbüszlet vásárlás vagy tanulmányi problémák miatt a Hallgatói Önkormányzat irodájába mennek, de külföldi cseregyakorlatok vagy pályázati lehetőségek böngészése esetén máshová kell fordulniuk.

Milyen új szolgáltatásokkal lehet majd találkozni?

Itt kiemelkedő a Hallgatói Pályázati iroda szerepe, ahol egy számítógép csak pályázati lehetőségek felkutatására lesz használható. A hallgató segítséget kap, hogy hol és mit talál meg akár a hálózaton (pályázató szervezetek web oldalai) akár a nyomtatott sajtóban (Sansz, Pályázati Figyelő, egyetemi kiadványok stb.) Segítséget szeretnénk nyújtani, például önéletrajz írásához, pályázati anyagok szerkesztéshez is. Lényegében a diákokat kis önállóságra kellene buzdítani e téren is, hiszen ezt nem tanítják az orvosgyetemeken, ám gyakorló orvosként sokszor szembesülnek hasonló problémákkal.

Milyen nyitva tartást terveztek?

A HÖK iroda 8.00 - 16.00 óráig, az Oktatási Centrum 8.00 - 20.00 óráig, (Confabula szerkesztőség éjjel nappal - a szerk.), a Hallgatói Pályázati iroda 14.00 - 19.00 óráig állna a diákok rendelkezésére. Ez utóbbi azért van így, mivel a hallgatók délelőtt és kora délután többnyire az előadásokkal és kiírt gyakorlatokkal vannak leterhelve, csak később jut idő egyéb tevékenységre. A Pályázati irodámban 5 hallgató teljesítene szolgálatot, mindenki heti egy alkalommal. Természetesen egy felkészítő oktatáson kell majd részt venniük, hogy a betérő kollégák segítségére tudjanak lenni.

Egyéb szolgáltatásaink: diákmunkák hirdetése, álláslehetőségek végzősöknél, utazási és üdülési információk. Szeretnénk időnként tanácsadásokat szervezni előadások formájában is. Itt banki szolgáltatásokra, nyugdíjpenztár választásra gondolok, hiszen ezekre is egyetemi évek alatt kell felkészülni. Állandó jogi tanácsadást biztosítunk az arra szorulóknak és újraindul a lelki segítségnyújtás is. Lehetőségünk adódott egy új fénymásoló vásárlására, így gyorsabb és fennakadás mentes lesz fénymásolási szolgáltatásunk.

Hol keressük majd a Pályázati irodát?

Sok ötletünk van, a helység kialakításával kapcsolatban, és dr. Fischer Emil dékán úr is megígérte, hogy segítségünkre lesz. A pénz rendelkezésünkre áll, ha meg van a hely, elkezdhetjük a munkát.

Mire jó?

néhány szó a HÖK-ről

Évente egyszer valamelyik gyakorlat első tíz perce szavazással megy el. Jönnek a borítékok, szavazólapok. Aztán lehet összeszámolni, összesíteni, aláírni.

Sokan talán arra gondolnak, mire jó ez az egész, én kis ember vagyok, a nagy dolgokba úgy sem szólhatok. Pedig bizony épp ezért alakult meg a hallgatói Önkormányzat, - amelynek minden hallgató alanyi jogon tagja, - és annak választmánya. A Hallgatói Önkormányzat feladata továbbá a hallgatók érdekeinek feltárása, képviselése, érvényesítése és védelme. És ez a nagy komoly törvényekbe (1993. évi LXXX. törvény 66.§) is le van írva. A választás felelősségteljes, a megbízás, a bizalom jele. Ezért olyan embert célszerű választani, akiből kinézed, hogy a Te érdekeidet is képviselni tudja.

Annak aki elvállalja, felelősség. Havonta legalább egyszer két-három órás üléseken figyelni, okosan dönteni kisebb-nagyobb dolgokról. Sokszor több oldalas anyagot hivatottak átnézni, és ez tényleg értékelendő pluszmunka a vaskos tankönyveket ismerve. Gondolj csak bele, Te éppen randizol, tanulsz, vagy a barátaiddal beszélgetsz, ő meg ott ül a Tanácssteremben, és igyekszik úgy dönteni, hogy Neked is jó legyen.

És a 30 ember közül, (az elsősök kivételével évfolyamonként hat ember) részt vesz a Kari Oktatási Bizottság ülésein. Jelenleg a Kari Tanács létszáma 120 fő. Az 55.§-ban olvashatjuk: "Az intézményi tanács tagjainak legalább egynegyedét, de legfeljebb egy harmadát a hallgatók alkotják." Nagy lehetőség, hogy ott lehetünk, beleszólhatunk, bizonyos mértékben, hogyan is alakuljon életünk eme hat éve.

Az integráció, és általában az oktatás során többségében olyan változás történik, ami a hallgatókat is érinti. Ezeket a változtatásokat a szavazások érvényesítik.

Nem kicsi a felelősség, döntések okosan a választmányi tagokat illetően, és nyúzzátok őket, az információkért, vagy ha valami gondotok, észrevételeitek van.

tékovi

RIPORT DR. TÓTH JÓZSEFFEL, AZ UNIVERSITAS LEENDŐ ELNÖKÉVEL

Milyen érzés az Universitas leendő első elnökének lenni?

Ambivalens érzés. Nyilván az ember örül, mert egy többségnek bizonyult csoport magas székbe emelte. Ez mindenképpen jó érzés, benne van a bizalom, és az, hogy az eddigi 2 és fél éves rektori munkámat a Janus Pannonius Tudományegyetemen a közvélemény így fogadta és értékelte. Másrészt a szakmai munkám nagyon korlátozott mértékben lesz folytatható, van PhD programom is, a tanítványaimmal való kielégítő mértékű foglalkozás nagyon nehezen illeszthető bele az időmbe, és hát a fiókomban is gyűlik egy csomó anyag, melyet jó lenne megírni.

Hogyan telik a beiktatásig az idő, sok még az elvégzendő feladat?

Sok a munka, és ráadásul kissé faramuci a helyzet, mert a józan és emellett szól, hogy január elsejéig megcsináljunk egy csomó dolgot, akkor jól tudjuk kezdeni az inkubációs időszakot. Ezt úgy kell elvégezni, hogy még nincs igazán jogom az egész egyetemet illetően. Ugyanakkor rektorként mindketten, Bellyei professzor úrral saját területünkön szuverén jogainkkal élhetünk, tehát bölcsességgel úgy kell összeegyeztetnünk a munkát, hogy már a majdani egyetem alapjait próbáljuk lerakni. Előkészíteni azokat a kisebb szervezeti mozgásokat, átszervezéseket, amelyekkel majd indul januártól az átmeneti időszak. Beszélünk Bellyei rektor úrral, egyetértettünk abban, hogy csak akkor érvényes egy megállapodás - csapataink, dékánjaink, helyetteseink tárgyalásai után -, ha mi rámondjuk (tehát mindhárman, ideértve a szekszárdi főigazgatót is) az áment. Ezzel azt szeretnénk elérni, hogy ne összeveszés legyen, hanem tényleges előrelépés.

Akadnak még megoldatlan problémák, vitás kérdések?

Rengeteg, az ember nem is gondolná, hogy mit meg kell csinálni. Most hétvégi feladatomban, hogy készítsék egy listát, és ugyanezt adtam ki a főtitkár úrnak is. Amit már most meg kell oldanunk az a Medical Center megalapítása, olyan feltételek mellett, hogy még a kormányzati instrukciók is változhatnak. Meg kell találnunk azt a diplomáciai középutat, hogy már jó legyen, és még ne zárjon le mindent. A gazdálkodási rendet is megvitattuk a gazdasági főigazgatókkal, akik a jövőben is szerepelni fognak az egyetem irányításában, az egyik gazdasági főigazgatóként, a másik mint a Medical Center gazdasági ügyvivője.

Egy orvosprofesszor már hívott, hogy mi van abban az esetben, ha, és elmondott egy esetet, ami rendkívül fontos, de az egésznek kb a 200-dik fontosságú része. Ezek az ügyek jönnek majd garmadával, és valószínűleg a következő év rámegegy, és nem is baj, hogy rámegegy.

Hogyan áll majd össze a jövő évezred Pécsi Tudományegyeteme? Hogyan lehet feloldni a karok közti ellentéteket, meg lehet-e teremteni az egységet?

Meg lehet teremteni, nekem ez hitem, a cél is evidens módon ez, másképp nem tud az egyetem, az oktatás, a tudomány világpiacán (valószínűleg még az országos piacon sem) megmaradni.

“Abban a pillanatban, ha az egyetem léte veszélyeztetve van, a karok érdekelletét eltűnik.”

Nem a rektor a fontos ebben, hanem az az ember, aki ezt meg tudja tenni, a csapatot irányítani, aki az adott pillanatban dönteni tud. Érdekes maga a kérdésselvetés, a karok ellentétei, valóban megvannak. De egy alapvető érdeke van minden karnak: az egyetemet mindenképpen fenn kell tartani, egyetem nélkül nincs kar, ez az a pont, ahol a kari önnalóság (aminek fejlesztését én is a zászlónkra írtam) határa van. Abban a pillanatban, ha az egyetem léte veszélyeztetve van, az érdekelletét eltűnik.

Várhatjuk-e, megkapjuk-e a világbanki támogatást jövőre?

Ha a többieknek lesz, nekünk is lesz. Eddig pár százmilliót osztottak szét, ez egy előzetes játék. Nem tudom másképpen elképzelni, mint úgy, hogy végre jóváhagyják az IDP-nket (Intézményfejlesztési Terv). Ami rajtunk áll, kiadtam az ukázt az IDP-t készítőnek: egészen a tanszékek egyesítéséig hajlandók vagyunk elmenni. Akiknek eddig jóváhagyták, nem kérték ezt még tőlük, tehát van egy bekezdés, ráadásul nincs képviselőnk egy csomó szervezetben. Most a miniszter úrnak felvettem, és ő megígérte az összes most feloszló szervezet helyébe lépő három kuratóriumban a pécsi egyetem részvételét. Ez azt jelenti, hogy lobbypozícióba kerülünk, hisz akkor tudunk alkut kötni, ha ott vagyunk.

Tehát én azt látom valószínűnek, hogy meg fogjuk kapni, ha kap a többi is. De ahogy haladunk előre az időben, a

dolog jelentősége csökkenni fog, és mivel kölcsönről van szó, a kormányzat lelkesedése az ügy iránt lohadni látszik. El tudok képzelni egy olyan variánst is, hogy ha túl leszünk az integráción, akkor esetleg kiderülhet, hogy igen hatékony mézesmadzagról volt szó.

A tanszékegyesítés a POTE-t is érinti?

Hogyne, és a természettudományi kart is.

Ezekről a tárgyalások elindulnak még ebben az évben, melyeket én rábíznék a két karra, csak arra kérem őket, hogy tegyék le az asztalomra, mi érett meg döntésre.

Az orvosi kar, gyógyító, oktató funkcióját figyelembevéve, hogyan fog beilleszkedni az Universitas struktúrájába?

Az orvosi egyetemek, belekapaszkodva a törvény adta lehetőségekbe, megpróbálják minél nagyobb jogkörrel felruházni a Medical Centert. A központi, minisztériumi akarat pedig az, hogy egységes egyetem legyen, belső hatalmi góc nélkül, egységes gazdasági, kari struktúra. Tehát az orvosi egyetem jön be karonként az egységes egyetembe, és a két kar a gyógyítás feladatainak ellátására hozza létre a Medical Centert. Ez nem egy köztes hatalmi szervezet a dékán és a rektor között, hanem egy célszervezet, amelynek belső autonómiája van, de azt még nem tudjuk, hogy ez mire terjed ki. Az biztos, hogy az ország más egyetemeivel azonos módon kell szerveződnie, egyeztetve a többiekkel.

A hallgatók, esetünkben a medikusok számára milyen előnyökkel, esetleg hátrányokkal járhat az egyesülés, milyen változások várhatók?

Azt hiszem, hogy a diákok számára előnyös lesz a változás, hiszen nagyobb képviselőhez jutnak, az egyharmados részvétel nagyon sokat nyom a latban. Az orvosi egyetemen, ha szabad így fogalmazni, „feudálisabb” a rendszer, talán a hagyományos orvos-beteg kapcsolatból származhatóan. Az egyesülés után nagyobb szerepet kapnak a hallgatók a döntéshozatalban. Én egyébként mindig jól együtt tudtam működni a hallgatókkal, mindig támogattam a javaslataikat, és a velük való legnagyobb konfliktusom sem volt nagyobb, mint bármely karral a legkisebb konfliktus.

A másik előny a nagyobb átjárhatóság, amit szintén meg kell szervezni. Nyilván lesznek olyan karok, orvosi kar, természettudományi kar, ahová jobban áramlanak az emberek, ezért létre kell hozni egy alapot, amely az ebből fakadó többletterhelést, többletmunkát finanszírozza.

RIPORT

Dr. Bellyei Árpád rektor úr készségesen válaszolt az integrációval, az Egészségügyi Centrummal kapcsolatos kérdéseinkre.

Milyen változások várhatók a hallgatók szempontjából az integráció után?

Kormányzati szándék szerint az integráció, igazából a hallgatókért szól. Elsődleges célkitűzésünk az volt, hogy szélesebb oktatási spektrum valósuljon meg egy egyetemi rendszeren belül, és az áthallgatások, kredit kurzusok választéka nagyobb legyen. Tulajdonképpen a hallgatók számára szélesebb körű lehetőséget jelent, ráadásul eurokonform rendszerben.

Reméljük, hogy így lesz, mert ha nem így lenne, akkor nem csak a hallgatók csalódnának nagyot, hanem az oktatók is. Tudniillik az oktatók részéről kicsit másképp néz ki a világ. Ők a világot járva nagyon jól érzékelik, hogy két irányú mozgás van, nem csak a centralizáció, hanem decentralizáció is. Nagyon sok helyen leszakadnak szakegyetemek vagy létesítmények, és érdekes módon ez nem okoz problémát a nyugati világban. Ebből gondolják az oktatók, hogy nem csak a hallgatók érdeke jelenik meg, hanem egy politikai elhatározás is kitapintható. Ez azt jelenti, hogy ez a kis ország csak centralizált és főleg gazdasági szempontból hatékony, korlátozott számú egyetemet bír el. Oktatóink mégis azonosulni tudtak azzal, hogy a hallgatók érdeke és a gazdaságosság érdeke az integráció mellett szól. Így fenntartások nélkül elfogadták az egyesülést.

Milyen szempontból hátrányos az egyesülés?

A legkényesebb a tradíció sérelme, a név eltűnése.

A másik, hogy az elmúlt években felbolygatott méhkas volt az egész egyetem, új vezetői struktúra alakult ki, és senki nem tudta pontosan, hogy mi és hogyan fog történni. A bizonytalanságot pedig senki sem szereti.

A harmadik, hogy az orvosi egyetemek vezetősége azért küzd folyamatosan több éve, mind minisztériumi szinten, rektori konferenciákon, szakmai fórumokon, újságokban, médiákban, és tulajdonképpen itt a házon belül is, hogy külön érték maradjon az orvostudományi rendszer, és hogy az értékek ne

sérüljenek. Az az érdekes, hogy ezt a mi partnerünk, a Janus Pannonius Tudományegyetem lőkéletesen megértette és regisztrálta.

Az első menetben elfogadták az 50 % paritásos felvonulást, és elfogadták az Egészségügyi Centrum, mint külön minőséget képviselő szervezeti egység létezését. Tehát azt kell mondjam, hogy igazából nekünk soha nem egymással voltak problémáink, és nagyon bízik benne, hogy nem egymással lesz. Bár jól tudjuk, hogy egy házasságban a mezeihetek eltelte után sűrűdások mindig vannak. Reméljük, hogy csak sűrűdások lesznek, és nem veszekedések.

Az Oktatási Minisztérium nem akarta elfogadni a szakegyetemek külön kezelését, külön értékrendszerét, vagy legalábbis nem tudtak vele mit csinálni, félték tőle. Ezért hátrították az Egészségügyi Centrum problémáját. A fordulat egy hónappal ezelőtt volt, most csak pozitívan tudok nyilatkozni az Oktatási Minisztériumról, hisz végül, az utolsó pillanatban olyan végrehajtási utasítást küldtek le, amely teljesen tisztázza az Egészségtudományi Centrum gazdasági rendszerét. A Pécsi Tudományegyetemen belül részönállóságú gazdasági egység lesz a Centrum. Ezt elnök vezényli, akit rektorhelyettesként becsatolnak a vezetőségi rendszerbe.

Jelenleg nyugodtan mondhatom a teljes egyetemi közvéleménynek, hogy az integrációtól nem kell félni. A csatákat eredményesen megvittuk, melyek következtében megmarad az orvoskar és a főiskolai kar, a klinikum és az elméleti intézetek egysége, és a régió egységes szerkezeté.

Mikor és hogyan alakul meg előreláthatóan az Egészségügyi Centrum?

Sok-sok szavazás, és azt kell mondjam meghurcoltatás után, jogszerűsége akkor emelkedik, ha az Oktatási Minisztérium elfogadja azt a szándéknyilatkozatot, hogy az orvoskar és a főiskolai kar létre kívánja hozni az Egészségügyi Centrumot. A szándék kifejezése hivatalosan is megtörtént

szeptemberben, majd ezt követően az ideiglenes intézményi tanács elfogadta a Centrum létét. Úgy gondolom, hogy a Centrum megalakulása - mivel a törvénynek megfelelően jártunk el - egy lefutott dolognak tekinthető. Most már igazából az Oktatási Minisztériumnak, mint tulajdonosnak a jóváhagyása szükséges.

Ezzel párhuzamosan nekünk muszáj meghirdetni a Centrum elnöki funkcióját, ahhoz hogy egyáltalán beindulhasson január elsejével, hiszen akkortól kezdve már önálló feladatokat kell ellátnia. Tehát a működőképességet megteremtteni.

Milyen funkciókat lát el a Pécsi Egyetemen belül?

A legnagyobb változás az lesz, hogy az oktatási feladatok tisztán a karokhoz kerülnek át. A hallgatókkal kapcsolatos finanszírozás a kári és a rektori vezetés közvetlen feladata lesz. Másik lényeges változás a korábbi POTE rektori hatásköréhez képest az, hogy a munkáltatói jogok is módosulnak. Főfelé csúsznak, a nagy egyetem tanácsának hatáskörébe az egyetemi tanári és intézet igazgatói kinevezések. Az oktatói kamak, docenstől lefelé a gyakornokig, a

"Jelenleg nyugodtan mondhatom a teljes egyetemi közvéleménynek, hogy az integrációtól nem kell félni."

munkáltatói jogköre a karhoz kerül.

Az egyéb dolgozói jogkörökért valószínűleg az új centrum gazdasági igazgatósága lesz a felelős. Ugyanakkor roppant lényeges feladatokkal jelenik meg a centrum a törvény értelmében, melyek a következők. Egyik az Országos Egészségügyi Pénztár által megkötött szerződések terén való működés, magyarul a betegellátás. A másik az egészségtudománnyal kapcsolatos kutatás, fejlesztés. Harmadik, az orvosképzés, és az orvostovábbképzés feladata. Végül a negyedik, a regionális progresszív betegellátó szervező tevékenység.

Ezen említett négy, törvényben rögzített feladaton kívül olyan feladatok is megjelennek, melyeket a karok feladnak a Centrumnak, vagy amelyeket az egyetemi tanács lead. Egyértelműbbé válik a továbbiakban a három vezetői szint feladatrendszer: egyetemi tanács, a Centrum, és a karok szintjén. Ez azonban nem azt jelenti, hogy a feladatok biztosan és tökéletesen elválaszthatók. A három szint vezetői között roppant szoros emberi kapcsolatra is szükség van, hiszen nagy az egymásrataltságot.

Rektor úr indul a választáson?

Két és fél éves egyetemvezetői ténykedés

-folytatás az előző oldalról-

után, úgy gondolom, célszerű megmérgettni magam, hogy egyáltalán azok, akik választanak, igényt tartanak e a további munkámra. Ha igen akkor szívesen csinálom, ezért pályázok, ha nem, jószívvel segítsek akárkit, amennyiben igényt tart erre. Egyszerűen a válaszom, hogy igen, valószínűleg pályázni fogok. Az átalakulás e különleges pillanatában a Centrumnak és a POTE-nak is talán hasznosítható az a tapasztalat, amit rektorságom alatt gyűjtöttem.

Hogyan értékeli Rektor úr a Pécsi Tudományegyetem rektorválasztásának eredményét?

Ezt úgy tudom értékelni, hogy a legesélyesebb rektort választották meg. Második helyen azt említeném, hogy Tóth József személyében olyan rektor lett megválasztva, akivel az elmúlt két és fél év alatt harmonikus és kiegyensúlyozott kapcsolatunk volt. Pedig az integráció sodrása és egyéb dolgok bizony nagyon sok helyen állítottak minket olyan helyzet elé, amikor sokkal nagyobb volt a valószínűsége a veszekedésnek. Soha nem éreztem hátsó szándékot, elfogultságot, rosszindulatot, hanem inkább bizalmat, megoldási törekvéseket. Mivel minden alkalommal meg tudtunk egyezni minden érdemi kérdésben, úgy érzem ez garancia a jövőre is.

Az más kérdés, hogy nekem a POTE felelős vezetőjeként célszerű volt jelölőm, felkérnem valakit, aki a

rektorválasztáson POTE színeiben indul, és megfelelő tapasztalattal rendelkezik. Ez Lénárd professzor volt, akit az előszavazások nagy bizalomról biztosítottak. Hozzá kell tennem, hogy személyében olyan rektorjelöltet indított a POTE vezetősége, akiről tudtuk, hogy Tóth József és csapata számára is elfogadható. A nagy számok törvénye azonban egyértelműen jelezte, hogy itt elsősorban a JPTE fogja megnyerni a választást.

Milyen változások várhatók a városban található kórházak életében?

Erről tudok jelen pillanatban a legnehezebben nyilatkozni. Csak szándékokat tudok megfogalmazni, melyek a POTE vezetőségének, a megye vezetőségének, és a város vezetőségének a szándékai és törekvései. Ez a szándék, az hogy Pécs városának három nagy fekvőbeteg intézménye, a Megyei Kórház, a POTE és a Honvéd Kórház, valószínűleg gazdaságosan és ésszerűen hosszútávon csak úgy tud működni, ha közös stratégiai tervben fejleszt, és figyel egymásra. És ez elsősorban a betegek érdeke. A probléma abból fakad, hogy ez a három intézmény eltérő tulajdoni rendszerben van. A Honvéd Kórház a Honvédelmi Minisztérium, a POTE az Egészségügyi Minisztérium, a Megyei Kórház a Megyei Önkormányzat tulajdona. Ez roppant nehéz feladat, éppen az eltérő tulajdonosi érdekek miatt. Létezik azonban egy olyan

funkcionális terv, amelyet szakértők dolgoztak ki, ami szerint a tulajdonosi viszonyt nem érintő és nem bántó közös stratégia mentén tudna dolgozni a három tulajdonos.

A funkcionális terv céljai: az ésszerűség, (mivel a mai drága műszerek mellett nem fejleszthetünk 3-4 helyen azonos profilt), másrészt a párhuzamosságok megszüntetése, továbbá az új alapszakmák által kívánt tanszékek létrehozása pl.: geriátria, reumatológia, rehabilitáció, fertőző, pulmonológia, szájszészet, transzfúzió stb. A külső és belső fejlesztési források csak regionális és egyeztetett stratégiájú terv esetében pályázhatók reménytel. Belső erőforrások lehetnek még egyrészt a párhuzamosságok megszüntetéséből fakadó gazdasági előnyök, valamint a felszabaduló épületek értékesítése, fejlesztésbe való visszaforgatása. Külső forrásként számításba jöhetnek a hazai és európai uniós fejlesztési források.

Ezt a tervet a POTE Egyetemi Tanács már elfogadta, de a megyei közgyűlés részéről még nem született döntés, mivel az egy sokkal átteleesebb, bonyolultabb döntéshozói testületről. Ez a döntés ebben az évben lesz meg, ennek örülni kell, akár pozitív lesz, akár negatív, mert a mi fejlesztési stratégiánkat nem tudjuk tovább visszatartani. Ez év végéig tudunk a partnerek döntésére várni, jövőre el kell kezdeni az Orvostovábbképzés tanszékeinek kialakítását, akár önállóan is.

tékovi

Integráció JPTE-s szemmel

**Beszélgetés
Ocsovai Tamással,
az ideiglenes EHÖK
elnökével.**

Mondanál magadról néhány szót?

1973-ban születtem Salgótarjánban. A gimnázium elvégzése után a szentendrei Katonai Főiskolán töltöttem 2 évet, de rájöttem, hogy az élet nem nekem való. Utána a JPTE földrajz szakára jelentkeztem, ahova fel is vettek. Idén diplomáztam és jelenleg másoddiplomás képzésben veszek részt humánszervező szakon. Habár én nem vagyok pécsi, de beleszerettem ebbe a mediterrán városba, és innen már nem nagyon akarok elmenni.

1996 óta dolgozom a hallgatói önkormányzatnál. Ezt a munkát a TTK-n kezdtem, mint alelnök, majd fél év után megkaptam, és másfél évig betöltöttem az elnöki pozíciót. Utána jöttem ide az egyetemi hallgatói önkormányzatba, ahol először alelnöki pozíciót kaptam. Egy év után kerültem elnöki pozícióba, amelynek egy megállapodás volt az alapja az IPF, a POTE és a JPTE között, hogy mi állítunk ki elnököket, az IPF és a POTE pedig alelnököket delegálnak. Mindenki egyedüli pályázó volt, és mindenkit egy, vagy két ellenszavazat mellett megválasztottak arra a pozícióra, amelyre éppen jelentkezett.

Milyen változások várhatóak a POTE-s hallgatók számára?

Úgy gondolom, hogy a POTE-s hallgatókat az egy éves átmeneti időszak után azok a pozitív dolgok fogják érinteni,

amik nálunk megvannak. Nálunk van például egy úgynevezett hallgatói csomag, amelyben olyan dolgokat támogatunk, mint a szakmai gyakorlat, a terep gyakorlat (ezt mindenhol máshogy nevezik), művészeti és sport tevékenységek, külföldi ösztöndíjak, tanulmányi utak... Szóval körülbelül 10 kategóriát, amelyekre pályázni lehet. Tulajdonképpen ez egy olyan támogatás, amely a tanulmányaik folytatásában segíti a hallgatókat.

Szakmai téren szerintem nem várhatóak változások. Ugyanaz a struktúra, ami eddig volt, egy évig mindenképpen fennmarad. Tehát egy nevében egységes egyetem lesz, talán egységes költségvetéssel (még ez sem biztos), de szakmai téren ugyanazok az emberek viszik tovább koncepciójukat, mint eddig.

-folytatás-

Integráció JPTE-s szemmel

Még egy pozitív változás lehet, amiért most küzdünk. Ha már egy ilyen nagy monstrum jön létre, mint a PTE, szerteágazó képzési formákkal, akkor jó lenne a párhuzamos képzéseket bővíteni. Sokszor előkerült (többek közt a rektorjelöltek is kihangsúlyozták) és én is tisztában vagyok vele, hogy a POTE-s hallgatók leterheltsége maximális. Ha valakinek mégis jut erre egy kis ideje, és szeretne mondjuk szobrászkodni, akkor miért ne tehetné meg?! Jó lenne kialakítani egy tulajdonképpen ingyenes, vagy nagyon alacsony költségtérítéssel működő párhuzamos képzést, amelybe egy belső felvételi, vagy más kritériumok alapján lehetne bekerülni. Ennek

“Úgy gondolom, hogy a POTE-s hallgatókat az egy éves átmeneti időszak után azok a pozitív dolgok fogják érinteni, amik nálunk megvannak.”

kialakítása már régi vágyunk a TTK, BTK esetében, ahol most egyszakos képzés folyik. Nem tudom azonban, hogy a POTE-sok mennyire fognak ebben részt venni, pontosan a leterheltségük miatt.

A kollégiumi helyek elosztásában várhatók-e változások?

Kollégiumi helyekben én úgy gondolom, hogy változás nem történhet, rosszabb helyzetbe nyilván nem fogtok kerülni. Amikor a Pollack Mihály Főiskolával megtörtént az előintegráció, kötöttünk egy megállapodást a kollégiumi helyekkel kapcsolatban. A Főiskola kollégiumi ellátottsága nemhogy rosszabbodott volna, hanem szerintem javult is. Továbbra is óvák a Boszorkány utcai épület, és mindamellett a Jakabhegyi úti TK kollégiumban is vannak pollackos helyek. Nem tartom valószínűnek, hogy a POTE esetében javulás történjen a kollégiumi ellátottságban. A JPTE-nek nincs szándékában belenyúlni a helyeitekbe, viszont az sem elképzelhető, hogy a mi hallgatóinktól vonjunk el helyeket. Azt hiszem, hogy a jelenlegi arányokat rögzíteni fogjuk, majd valamilyen szinten befagyaszttjuk. Változások esetleg akkor történhetnek, ha újabb kollégiumi helyekhez jutunk, vagy olyan szintű létszámeltolódás megy végbe, ami szükségessé teszi a kollégiumaitokhoz való hozzányúlást. Azonban nem hiszem, hogy ilyen elhatárolódások mellett egy potés szívesen menne jpte-s kollégiumba, vagy fordítva. A JPTE-nek bérelt panziói is vannak, igaz, hogy nem túl sok. A panziók közül az

Edison utcai díja megegyezik a kollégiumi díjjal, a Diákanya és a Melát panzió, melyeket szintén lakhatási támogatásból bérelünk, a kollégiumi díj másfélszeresébe kerülnek. Ezekből természetesen részesedni fogtok, hiszen közös költségekből lesznek bérelve. Első körben a panziókban lévő helyek elosztása a hallgatói létszámtól függ. Azonban előfordult már, hogy valamelyik intézmény nem tudta a neki járó helyeket feltölteni, ilyenkor azok újraelosztásra kerülnek.

Tehát egy évig a kollégiumokkal kapcsolatban biztosan nem lesznek változások, de szerintem az elkövetkező öt évre vonatkozóan is lehet egy ilyen akut kötni, ami garantálja, hogy a helyek száma negatívan nem fog változni, és ezt írásba is fektethetjük.

Mi a véleményed a kollégiumi díjakkal és a hallgatói normatívákkal kapcsolatban?

Én csak tegnap tudtam meg, hogy nálatok milyen alacsonyak a kollégiumi díjak. Míg a POTE-n, ha jól tudom 800 és 1500 forintba kerül a szállás, addig nálunk ez 3500 forint. Nálunk ebből az összegből 330 forint visszajön a hallgatói csomagba, amit a kollégiumi bizottságok kapnak meg fejlesztésre. Ennek keretében például mosógépet, tűzhelyet, vagy tévét kell venniük, elszámolni, majd ez bekerül a lettárba. Ezen eszközök csak a kollégiumban használhatóak.

Megoldást kell keresni! Egy évig nem lesz gond, mert ki tudjuk azzal védeni, hogy ez egy átmeneti időszak, integrálódunk, mások a feltételek. 2001-től, amikortól tényleg teljesen egységes az egyetem, nem tehetjük meg, hogy az egyik hallgató 800 forintot, míg a másik 3500-at fizessen. Az pedig szintén durva lenne, ha 800 forintot emelnénk fel 3500-ra, viszont ezt az összeget mi nem tudjuk csökkenteni. Azt azonban tudni kell, hogy nálunk a négy kollégiumot kft. üzemelteti. Amikor az egyetemünkön leépítés volt, akkor döntöttünk úgy, hogy a költségvetés talán csökkenthető, ha nem saját magunk üzemeltetjük a kollégiumokat, hanem kiadjuk alvállalkozásba. Tehát nálunk teljesen más a kollégiumi felépítés, a működési struktúra, ezért először ezt kell egységesíteni. Emelés szerintem nálatok is lesz, már csak azért is, hogy a 330 forint hozzátok is visszafolyjon fejlesztésre. Ennyivel tehát mindenképpen emelni kell a díjakat, mert jövőre a hallgatói csomag már egységes és közös lesz.

Ami pedig a hallgatói normatívákat illeti, az továbbra is kari szabályozás alatt marad.

B.I.B.

Internet ajánló

-avagy milyen hasznos és kellemes szolgáltatásokat kínál a Világháló?-

<http://www.minsms.com>

Ezen a címen egy igen hasznos szolgáltatást vehetünk igénybe teljesen ingyen. Sms-ekt küldhetünk szerte a világba, már ha vannak mobiltelefonnal szaladgáló ismerőseink. Az első lépés, hogy regisztrálnunk kell magunkat, amihez nem kell más, mint egy érvényes email cím és egy kis türelem a kérdőívek kitöltéséhez. Utána kezdődhet is a móka!

Hazai vonatkozásban volt szerencsém letesztelni a rendszert! A Pannon GSM telefonjaira minden további nélkül küldhetünk, rövid 143 karakterből álló üzeneteket, amik a Világháló terheltségétől függően pár perc alatt el is érik a címzettet. A Westel is szerepel az elérhető telefonhálózatok között, de eddig még egyetlen általam elküldött üzenet sem ért célba.

A szerver továbbá megjegyzi az elküldött üzeneteket és arról is tájékoztat, hogy mi lett a sorsuk. Rendelkezésünkre áll még egy általunk kitölthető telefonkönyv, egy lista a használható telefonhálózatokról az Egyesült Államoktól Kínáig és egy „help” feliratú menüpont arra az esetre, ha segítségre lenne szükségünk.

Dada

Viccc...

Haldoklik az öreg paraszt, megkérdi a városi rokona:

-Hívjunk orvost?

-Nem, mi itt falun természetes halállal szoktunk meghalni.

Az inszeminátor mesterséges megtermékenyítést végez az istállóban lévő marhákon. A teli fecskendőből mindegyikbe spriccel egy keveset. Az utolsó előtt elfogy az előkészített mennyiség. Bosszúsan fordul vissza, hogy majd a telepen újratölti a fecskendőt, amikor trappoládt hall a háta mögött. Megfordul, és a ott áll a hoppon maradt marha és megszólal:

-Hát egy csókot sem kapok?

Buszon:- Neni, le akar ülni?

-Igen

-És hova?

Múlt évben indult cikksorozatunk célja, hogy bemutassuk az általatok ismert, híres-hírhedt oktatókat, eddig többnyire ismeretlen szemszögből. Mostani számunkban dr. Róth Erzsébetet, a Kisérleti Sébészeti Intézet vezetőjét faggatuk..

Félt e kiskorában az orvosoktól?

Az első emlékem orvosokkal kapcsolatosan, hat-hét éves koromban lehetett, amikor tüdő és mellhártya gyulladást kaptam. Szerencsére akkor már a penicillin létezett, és így a gyógyulásom viszonylag gyors volt. Aki kezelte, az akkori Pécs legjobb gyermekgyógyásza volt, Dr. Baria Szabó Jenőnek hívták, és jól értett a gyerekek nyelvén. A vele való találkozás nem keltett félelmet bennem, és mindig éreztem azt a nagy szeretetet, mely a tudása mellett áradt belőle, s ami egy gyerekeknek nagyon megnyugtató.

Miből lesz a cserebogár?

Hol telt a gyermekkor?

Pécsi születésű vagyok, de hetedikéves általános iskolás koromban a családom Pestre költözött. A Fazekas Mihály gyakorló gimnáziumban érettségiztem, ami nagyon jó, erős gimnázium volt. Pécsre felvételiztem, az orvosi egyetemre. Ennek oka részben az volt, hogy pécsi születésű voltam, másrészt amikor én ide kerültem, a bátyám éppen végzett a POTÉ-n, és sokat hallottam tőle az ott folyó oktatásról és neves tanárokról. Végül nem is volt nekem kétséges, hogy Pécsre jöjsek. Pestre nem is felvételiztem. 1960-ban kezdtem el egyetemi tanulmányomat.

Hogyan döntötte el, hogy orvos lesz?

Az azért egy kicsit más történet, tudniillik én nem akartam orvos lenni. Se édesanyám, se édesapám nem volt orvos. Én igazság szerint pedagógus szerettem volna lenni. Szerettem tanítani, átadni a tudást. Zeneiskolába jártam, és szolfézst tanítottam, ami egy kis zsebpénzt is

Ők is emberek

jelentett a tanítói hajlamaim kiélése mellett. Abban az időben a pedagógus pálya sajnos kezdett leértékelődni. Az édesapám -aki egy nagyon racionális ember volt-, terelt engem az orvosi pálya felé, mert ezt anyagilag biztonságosabbnak látta.

Ezt a tanácsot megfogadtam, és soha nem is bántam meg. Hiszen ugyanúgy kiélhetem a tanítási vágyaimat, és nagyon szeretem a mai napig a fiatalságot, különösen az értelmes, tanulni-tenni akaró fiatalságot. Bennük látom az értelmet, és a jövőt. Nekem az adja a napi feladatot, hogy az intézetünkbe kerülő értelmes embereknek segíteni, pályájukat egyengetni.

Volt e valamilyen emlékezetes vizsgája?

Igen, volt. Azt hiszem sokunknak kötődnek az Anatómia Intézethez bizonyos emlékei. Én is azzal kínlódtam legelőbbet. Általam nagyon tisztelt Mess professzor úr - aki emeritus professzora egyetemünknek-, vizsgáztatott szövettanból. Előtte beteg voltam két hónapig, volt egy nagyon csúnya szívizomgyulladásom. Már úgy is volt, hogy halasztanom kell egy évet. Aztán mégis neki vágtam, de nagyon a végén kezdtem tanulni. A szövettannal kezdtem a vizsgát. Forgószekek voltak a mikroszkópok előtt, én nem vagyok egy túl nagy termetű, és arról a székről nem tudtam belenézni a mikroszkópba, mert nem értem fel. A széket pedig nem tudtam magasítani, mert rossz volt. Elő állt a nagy helyzet, hisz tudtam, hogy egy ilyen szigorlaton nem szabad ugrálni, de tudtam azt is, hogy meg kell nézmem a metszeteket. Óvatosan próbáltam jelezni a professzor úrnak, hogy fel szeretnék állni, hogy belenézzek, vagy mi legyen. Mire ő kicsit mérgesen azt mondta nekem: "Kolléga kisasszony, talán bárszéket adjak

magának, amiről eléri a mikroszkópot?". Végül félig ülő félig álló helyzetben nézegettem a metszetet. Ez egy kicsit bennem maradt, hogy talán itt el is lehet szállni.

Volt e kedvenc oktatója, vagy példaképe?

A professzori aranycsapat, ahogy emlegetni szokták, hála Istennek a mi tanulmányaink alatt oktatott az egyetemen. Anatómiából itt volt Szentágotthai professzor, itt volt Romhányi professzor a körbonctanon, akitől fantasztikusan sokat tanultunk. Élettanon Lissák Kálmán professzor, aztán Grastyán Endre, kórlettanon Donhoffer professzor. Klinikumból emlékezetes Kerpel-Fronius Ódön gyermekgyógyász

professzor. Hámosi professzort a belgyógyászatban, Karlinger professzort a sebészeten. Rengeteg olyan emberrel voltunk körülveve, akire ha visszagondol az ember, nem csak a tudást, de emberséget is átadtak. Azt, hogy hogyan kell odafigyelni a beteg emberre, és egyáltalán hogyan viselkedjünk. Megtanítottak azokra a szabályokra, melyeket ha valaki orvosává válik, soha nem szabad átépíteni. A mai napig emlékszünk a mondásaikra, s ezekhez számos egyéb emlék kapcsolódik. Például Romhányi professzoréra, akinek a kérdéseire csak ő tudta a választ. Ilyen volt az a kérdés, hogy mit lehet csinálni a szavakkal? A válasz: ölni. Például egy halálos betegség diagnózisát elmondani egy betegnek, amiről később kiderül, hogy nem volt igaz, és a beteg öngyilkos lehet, ha nem bírja a terhet. Különleges

asszociációk voltak, semmihez se hasonlíthatók. Később is jártam az intézetbe orvosként, tanulni bizonyos módszereket. Ezek az idők nagy élményt jelentettek számomra. A hat éven keresztül nagyszerű emberekkel voltunk körülveve. Jó visszagondolni rá, klinikusokra és elméleti oktatókra egyaránt.

Kémia gyakorlaton, jobb oldalt Lengvári István, középen Róth Erzsébet, mellette, jobb oldalt férje, Szmolenszky Tamás.

Egyetemi éveim hogyan teltek?

Nagyon jó évfolyamunk volt, és jó csoportunk, mely azt hiszem sokkal többet jelentett akkor, mint ma. Ez abból is fakad, hogy a csoport mindig együtt vizsgázott. A csoport vezetői összegyűltek - én magam is voltam csoportvezető-, és véres harcokat folytattunk a vizsganapokért. A hatodévig együtt mentünk. Egymáshoz adaptálódtunk, és ez azt hiszem sokkal jobban összehozta a csoportokat.

Végül is az évfolyamtársaim közül nagyon sokan itt vannak ma az egyetemen; Bélyei rektor úr, Kosztolányi rektorhelyettes úr, Ludányi Andrea docensnő, Szabó István professzor úr, Lengvári tanár úr évfolyamtársam volt, és a férjem, Szmolenszki Tamás, sebész adjunktus a csoporttársam volt.

Szeretnék kérdezni a férjéről és a családjáról.

Hát ez egy érdekes történet volt. Férjem Fehérvárról, én pedig Pestről utaztam Pécsre. Egy vonaton utaztunk, mint kiderült egy egyetemre és egy csoportba kerültünk, és így a sorsunk megpecsételődött. Már első évben kikötöttünk egymás mellett, és azóta is együtt vagyunk. Ennek már 33 éve van. Ez alatt a hosszú idő alatt jó és rossz egyaránt történt, de amit elértünk, az egymás segítségével nélkül nem valósulhatott volna meg. Két gyermekem mostanra már felnőtt. A fiam önálló családot alapított, üzletember, itt él Pécsen. A lányom a JPTE-n végzett, Pécsen biológia-angol szakon, most Frakfurtban harmadik éve

Anyai örömk

az oktatás érdekelt. A szövettannal kezdtem foglalkozni, pontosan azzal, hogy a sebészeti beavatkozások után milyen változások jönnek létre, pl. új típusú beavatkozások során. Én végeztem a szövettani feldolgozást, jártam az anatómia körbonctani intézetbe, hogy megtanuljam a metszéstéchnikát, festési eljárásokat, biokémiát. De emellett az oktatást óhatatlanul vállalnom kellett, hiszen ez volt az intézet fő profilja. Amikor hatodéves lettem, valahogy úgy ürültek a helyek, hogy Török professzor megkérdezte, nem akarok e oda menni. Hát így kerültem oda, és azóta is ott vagyok, remélem, ha megérem, a nyugdíjazásom is onnan fog történni.

A Rectori hivatalban is van tisztsége, ugye?

Szeptemberben volt két éve, hogy személyi és strukturális változások miatt, az addig főállásban betöltött főtitkári pozíció megürült. Véletlenszerűen kerültem ebbe a munkakörbe, egy tanári testületi ülésen a rektor úr mellett ültem, és odasúgtam neki, hogy ha jogász lennék, megpályáznám ezt a főtitkári állást. És valahogy ő ezen elgondolkodott, pár nap múlva megkérdezett, hogy komolyan gondoltam-e. Sokat beszélgettünk, végül is elváltam. Általában a főtitkárok mindig jogászok szoktak lenni, hisz ők a törvényesség őrei. De mivel a rektori

A fészeképités első pillanata.

A munkatársak között

PhD. hallgató.

A kísérletes sebészettel is ilyen jól alakult a kapcsolata?

Az is ilyen állandóságra törekvő dolog volt. Oda mentem diákkörösnek, mikor negyedéves voltam. Valahogy engem, - talán női mivoltomból fakadóan, hisz a nők a konyhában sok eszközt használnak-, vonzottak a tűfogók, csipeszek, szikék... A kísérletes sebészeti oktatás volt az, ahol először foghattuk kezünkbe ezeket az eszközöket. Ez az intézet tulajdonképp manuális szakmák felé képezi az embereket, így nemigen volt nő az intézetben. Én nem akartam soha sebész lenni, inkább a tudományos élet és

Tanulmányok, minősítések, munkahelyek:

1956-1960 Budapest, Fazekas Mihály Gyakorló Gimnázium

1960-1966 POTE hallgatója, "Summa cum laude" minősítéssel végzett.

1966-tól a Kísérletes Sebészeti Intézet dolgozója

1973-ban laboratóriumi szakorvos

1978-ban adjunktus,

1982-ben kandidátus

1989-ben docens.

1994-ben orvostudomány doktora tudományos fokozatot.

1995-ben habilitált doktor.

1995. július 1. egyetemi tanár, ezzel egyidőben a Kísérletes Sebészeti Intézet igazgatója lett.

Kutatási területe: a reaktív szabadgyökök szerepének vizsgálatára irányult, kísérletes szívizom ischaemiát és reperfüziót követő állapotokban, valamint különböző kardiovaszkuláris körkörüben.

hivatal vezetője, Dr. Pintér Éva jogász, ki tudtuk egészíteni egymást. Magam részéről inkább a PR tevékenységre koncentráltam, sajtó, nyilvánosság, pályázatok kezelése, ügyelése, karok vezetőivel megbeszélés volt a feladatom. Sok munkával járt, de nagyon büszke vagyok arra, hogy segíteni tudtam az egyetem vezetőségének munkáját.

Ennyi tőendő után nem sok szabadideje maradhat, ha mégis marad, mit szeret akkor csinálni?

Férjemmel ketten vagyunk, gyerekek mellett nem is lehetne ennyi időt munkával tölteni. Akad azért otthon is tennivaló, hétvégén igyekszem összehozni a családot. Amit nagyon szeretek, a hétvégi házunk, ami egy kihálóban lévő faluban, Orfűhöz közel van. Nagy kerttel, ahol csönd és béke van, ki lehet kapcsolódni. Dolgozgat egy kicsit az ember, és megszűnnek a stresszelő körülmények.

Fiatalkoromban nagyon szerettem táncolni járnivaló intézeti bulikba, csoportbulikba. Most is szeretnék, csak sajnos elmúlt az az idő. Tavaly azért elmentünk egy nosztalgia rock and roll party-ra a férjemmel, és kisebb társasággal. Nagyon örültünk, hogy újra szólnak a régi zenék, amikre fiatalunkba táncoltunk. Sajnos ritkán járunk hangversenyre, néha színházba, moziba. Olvasni is egyre kevesebbet olvasok. Pedig nagyon szeretem a könyveket. Este sajnos már annyira fáradtnak érzem magam, hogy nem jut idő olvasásra. Nagyon bízom benne, hogy ha kevesebb lesz a munka akkor újra elővehetem a könyveket, melyek ott sorakoznak a polcon.

tékovi

II. POTE-NEOUCOM nyári cserekurzus Ohio-ban

A vizsgaidőszak kinszenvedéseit épphogy kihéverve, július legelején máris kezdődött a kíváncsian várt, idén másodszor megvalósult POTE-NEOUCOM (Northeastern Ohio Universities College of Medicine) csereprogram, melynek első napján az Egészségügyi Minisztériumban fogadott minket Gögl Árpád miniszter úr; egyúttal itt volt alkalmunk megismerkedni a három amerikai vendég-medikussal, valamint a program amerikai szervezőivel is. Ezzel második alkalommal vette kezdetét ez a hathetes „nyári egyetem”, melynek első felét itt Pécsen töltöttük, majd a második három hetet Akronban, Ohio államban.

Alapvetően három fő téma köré csoportosult a kurzus anyaga, ezek talán legérdekesebbike volt az ún. betegközpontú medicina, a pragmatikusabb (és az átalakuló magyar egészségügyben valószínűleg sokkal nagyobb hangsúlyt kapó, tehát a progresszívebb gondolkodású orvosok érdeklődésére is méltán számot tartó) a különböző egészségügyi ellátó rendszerek felépítésének és finanszírozásának összehasonlítása, végül a két ország kultúrájának megismerése, különös tekintettel a helyi sajátosságokra, melynek kapcsán egy villányi bortúra is helyet kapott a programban. Közvetlenül elutazásunk előtt, a magyar program végén. Ez azonban kivételes és egyébként a hat hetes kurzus egészére egyáltalán nem jellemző „lazaság” volt, mert inkább éreztük magunkat egy meghosszabbított vizsgaidőszak részeseinek, mintsem vakációzó, gondtalan diákoknak. Már a kurzust megnyitó vacsorán döbbenet vettük tudomásul, hogy az „ajándékba” kapott négy darab amerikai tankönyvből másnap reggelre (!) készülnünk kellett, és nem is csak pár oldalt, hanem egész fejezeteket kértek számon napról napra, nagyon kedvesen és mosolyogva ugyan, de éppoly precízen és kíméletlenül a vendég kurzusvezetők.

Az első és második héten minden délelőtt és délután különböző szemináriumokon vettünk részt, Lura Pethtel vezetésével a spiritualitás és a betegekkel kialakítandó lelki kapcsolat titkait próbáltuk felelőre, ezek jelentőségét világította meg a mindennapi orvosi gyakorlatban. Megtanultuk és klinikai látogatásaink során „élesben” ki is próbáltuk, hogy a pácienseket ne csupán betegségeként, kórterem és ágyak számkombinációjaként (hányszor hallani pl. a 400 ágyas rideg falai között, hogy „kapott már enni a nyolcaska?”), hanem teljes testi és lelki valójukban, egész személyiségüket figyelembe véve kezeljük.

Ezek a látszólag közhelyszerű megállapítások és igények nagyon nehezen ültethetők át a gyakorlatba, pláne a magyar anyagi feltételek mellett, de próbáltuk elsajátítani a megfelelő attitűdöt és a mindennapok során is működő technikákat.

Számos más érdekes feladatunk is volt, kreativitásunkat is próbára tették a szervezők, egyik alkalommal pl. saját magunkról, mint gyógyítóról alkotott képünket kellett nem csupán átgondoltan és értelmezhetően megfogalmaznunk, hanem festményben, szoborban, vagy bármilyen plasztikus formában is megalkotnunk.

A kurzus második felében, amerikai tartózkodásunk alatt, a különböző klinikák látogatása mellett további meglepetések vártak bennünket: teljesen új szituációt és

(sajnos) nem lehet összehasonlítani a magyar és az amerikai orvosok, ápolók fizetését és munkakörülményeit, de valahol - és miért ne éppen ezen a ponton - azért el lehetne kezdeni a változtatásokat. Persze ehhez idő, kevésbé agyonterhelt és sokkal kevésbé rohanó, valamint saját életükkel is kifejezetten elégedett, nyugodt és boldog orvosokra lenne szükség.

Szomorúan jellemző volt, amikor az egyik szemináriumi beszélgetés alkalmával szóba került az itthoni orvosok életszínvonala, pontosabban fizetése, és ahogy ezzel kapcsolatosan a hálapénz „rendszerét” magyaráztuk. Sokáig nem értették vendéglátóink, miről is van szó, annyira hihetetlen volt a számukra, hogy itthon ebből kénytelen élni egy doktor, ha egyáltalán abba a helyzetbe kerül, hogy komolyabb összegeket kap betegektől, hiszen ez is csak néhány szakterületnek,

és azon belül is csak a hierarchikus piramis csúcsának a privilégiuma. Amikor végre felfogták, és azt is megértették, mennyi az orvosok hivatalos jövedelme, az első kérdésük szó szerint a következő volt: „akkor miért akartok ti orvosok lenni?” - A kérdés bosszantóan egyszerű, de nem rossz, és meglepően nehéz rá őszintén válaszolni, főleg a f e l s ő b b

A képen álló emberek balról jobbra: John D. Engel, Szekeres Júlia, Lura Pethtel, Vojcek Ágnes, Brian Stiffler, Fazekas Péter, Joan Dolinak, Lőrincz Balázs, Bendegúz, Gőcze Kata, Bob Seese

őn-megismerési lehetőséget teremtett pl. az a feladat, melynek keretein belül rejtett kamera jelenlétében kellett beszélgetnünk különböző páciensekkel (ezt külön nehezítette a sokféle angol dialektus korrekt megértésének elszánt kísérlete), majd ezt követően a felvételeket közösen kiértékeltek. Nagyon érdekes volt ottani szociális otthonokat, és egy halálos betegek számára fenntartott közösségi házat, ún. hospice-t is meglátogatni, és elbeszélgetni az ott lakókkal.

Annak ellenére, hogy titkon azért kicsit több pihenésre és kevesebb kötöttségre számítottunk (hiszen azért megiscsak nyár volt...), rengeteg új tapasztalattal gyarapodtunk, és talán egyszer a magyar viszonyok is alkalmasak lesznek arra, hogy az ott szerzett ismereteket széles körben át lehessen ültetni az itthoni gyakorlatba, és ne számítson különönségnek az orvosok körében a betegekkel való türelmes, odafigyelő, érdeklődő és személyre szóló, kedves bánásmód. Természetesen

ezeket a szándékokat hajlandóak vagyunk ittlétünk motivációjaként is megnevezni, melyek valamikor régen a felvételi vizsga-sokunk esetében többszöri - letételére készítettek bennünket, akkor kutya kötelességünk itthon is, ma is a „patient centered medicine” szellemében foglalkoznunk a betegekkel, és nem hivatkozhatunk a szűkös anyagiakra.

Sok más egyéb felejtethetlen élmény mellett talán ehhez az emlékezetfrissítéshez és elszántsághoz adott leginkább energiát és számunkra merőben új megközelítést ez a cserekurzus, és azok az idén harmad- ill. negyedéves hallgatók, akik szintén affinitást éreznek mindezek mellett még az egészségügy strukturális és finansziális kérdéseire is, figyeljék az új pályázati kiírást 2000 februárjában ill. márciusában az elméleti tömb megszokott hirdetőhelyein. Megéri.

Vojcek Ági, Gőcze Kata,
Fazekas Peti, Lőrincz Bébé

Kérdésekérdeztük!

Újabb sorozatot indítunk, melyben oktatóinkat kérdezzük, olyan kérdésekről, ami épp eszünkbe jut. Mostani számunkban a TV-nézési szokások a téma. Várjuk ötleteiteket, hogy kiket és miről faggassunk.

Dr.Komáromy László

Nem biztos, hogy a legjobb alany vagyok ebben a témában, mert keveset nézem a televíziót. Ennek egyszerűen az az oka, hogy kevés az időm. Amennyiben lehetőségem van, a hírműsorokat rendszeresen megnézem, az információ ugyanis feltétlenül kell.

Ha szabadidőm adódik ezen túlmenően az unokám hívásának mindig eleget teszek, leülök velük mesét nézni, s közben megbeszéljük az eseményeket. Nagyon szeretem a koncertprogramokat, ha kapcsolgatom a TV-t és ráakadok egy ilyen kincsré, azt feltétlenül meghallgatom. Emellett kedvelem a színházi közvetítéseket és a természetfilmeket is. A délutáni sorozatokból még izelítőt sem láttam, reggeltől estig vagy az egyelőmen, vagy a főiskolán töltöm az időmet. Véleményt ezért nem tudok mondani rólok. Ha a sorozatok emberi gondolatot és érzelmet adnak, akkor nem lehetnek ezek rosszak.

A bizonyos Vészhelyzet című sorozat nagyon sok hasznos információt ad szakmailag is, nem utolsó sorban hazánkban még nem alkalmazott technikákat ismerhetünk meg belőle.

Dr.Vértés Marietta

Naponta mindig megnézem a híradót, leginkább a TV2-n a Tényeket szoktam figyelemmel kísérni. Ezen túlmenően minden, ami humoros érdekelt, a Heti hetes, ami az aktuális politikai

eseményekkel foglalkozik. Természetesen a politikát is szemmel tartom. A szórakoztató műsorok már a csapból is kifolynak, néha-néha háttérzörejnek megy a TV-ben, de mellette más hasznosabb tevékenységet szoktam folytatni. A klasszikus detektívtörténeteket szerelem. Agatha Christie detektívtörténeteit, Perry Mason. A mostanában oly annyira közkedvelt dél-amerikai sorozatokat hírből sem ismerem.

A filmek területén koromnak megfelelően nagyon konzervatív ízlésem van. Clark Gable, második világháborús filmeket szívesen nézek. Olyan film, amit már sokszor megnéztem nem nagyon van. Talán a Forsight saga az a sorozat, amit nagy lelkesedéssel annak idején megnéztem, de engem unat, ha előre tudom, mi fog történni, ezért csak egyszer láttam.

Nagyon ritkán a Vészhelyzetet is látom, de azt hiszem, ha ekkora cirksuz lenne minden beteg körül, akinek éppen sürgősségi ellátásban kell részesülnie alaposan meggökítaná az orvostudomány az emberiséget.

Dr.Tóth Pál

Praktikusan nem nézek TV-t, de ez nem teljesen igaz. Nagyon ritkán sikerül elkapnom valamit, ami érdemes arra, hogy megnézzem. A híradó érdekeltne, de akkor szoktam fürdetni a kislányomat. Néha a szappanokat el szoktam kapni, mert a feleségem és a

lányom is azokat nézi. Nevetségesnek tartom ezeket a sorozatokat, meri nagyon valótlanak, távol állnak mindentől és mindenkitől.

Kedvenc filmem van, a Halálos fegyver I-II-III, imádom Mel Gibsont, azért a kedvencem. Hölgyek közül Barbra Streisandot szeretem, ha őt színésznőnek mondhatjuk.

Dr.Molnár Péter

Idő hiányában nem vagyok TV-néző típus. Ha alkalmam adódik rá a híradót mindig megnézem valamelyik csatormán. Az Aktuális az egyetlen műsor, amit nem szeretek kihagyni.

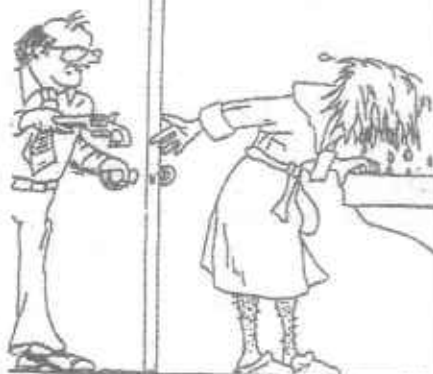
A természetfilmeknek nagy rajongója vagyok. A világ tájairól szóló ismeretterjesztő filmeket is szívesen nézem, általuk ejtök távoli egzotikus világokba. Híres írók műveiből készült filmeket is szívesen kísérlem figyelemmel. A manapság délutánokat betöltő sorozatok közül a Luz Mariat néha-néha látom, ha kicsit korábban érek haza, mint szoktam, a feleségemmel kikapcsolódásként nézzük ezt a filmet. Jól esik egy kis könnyed műfaj egy fárasztó nap után.

Dr.Boglári Gábor

Nagyon ritkán ülök le a TV elé konkrét műsort megnézni. Legutóljára -gondolkodnom kell - focimeccset láttam a televízióban. Kedvenc csapatom nincs, én az igényes futbalra szavazok. A válogatott mérkőzései érdekelnek, valamint a jó csapatok versenyét érdemesnek tartom az időtöltésre. Az úgynevezett magyar profikat soha nem láttam még, nem is érdekelnek.

Az esti mesét mindig együtt nézem a gyerekekkel. Idegesít, ha bármikor bekapcsolom a TV-t, reklámok dőlnek belőle és persze a sorozatok. Soha egy felet sem láttam még belőlük.

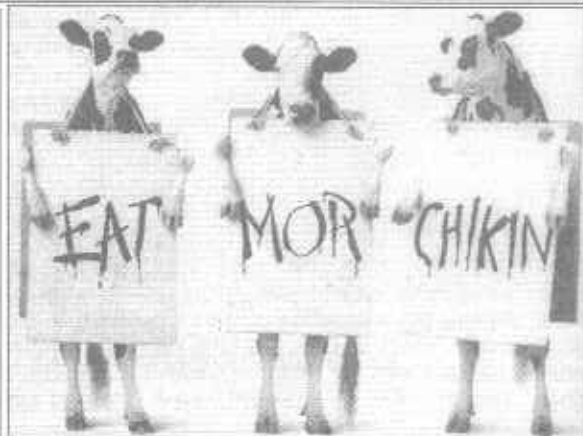
MaEsz

-Édesem! Add ide légyeszi! a hajezarítót!!

Megy haza a feleség az ötödik autóvezetői vizsga után. A férje gúnyosan kérdi:
-Na, meghúztak?
-Hárman is, de legalább megvan a jogsim.

-Elnézést uram, volna szíves segíteni egy szegény, éhező, szerencsétlen, mukanélküli emberen, akinek nincs egy fillérje sem és minden vagyona ez a rövidcsövű vadászpuska?

"A Krisztusban elrejtett konferencia"

Lehet, hogy sokakat megmosolyogtat vagy cinikus megjegyzésekre készíten majd ez a kis írás. Mindezt ennek tudatában vetem papírra. Mert mi válthat ki több cinizmust korunkban, mint Isten jelenlétéről beszélni? Meg a Lélek csodáiról, a keresztény közösségről? És ha beszélni akarok az október végi Keresztény Orvostanhallgatók Országos Találkozásáról, nem tehetem meg, hogy ne beszéljek ezekről is.

POTE Keresztény Diákkör MEKDSZ

(felekezetek közötti keresztény diákszövetség)

**CSÜTÖRTÖKÖNKÉNT
18 ÓRAKOR**

a POTE VIII. szemináriumi termében

Minden érdeklődőt szeretettel várunk!

Ennek a cikknek nem célja részletes leírást adni a hétvége minden programjáról. Nem is lehetne, hiszen a sok párhuzamos program miatt senki nem tudott mindenhol ott lenni. Inkább szeretnék felvilágitani csak felismeréseket, egy-egy képet a rengeteg élményből.

Szervezőként részt venni egy ilyen méretű rendezvényen új és először meglehetősen riasztó élmény volt számomra. Akire sokat bízta, attól sokat kérnek számon - mondja az evangélium, s ránk - a POTE Keresztény Diákkörének kis csapatára - valóban sokat bízott az Isten, amikor kezünkbe adta a szervezés munkáját. A program, a hely, az ellátás, a különböző emberek és eszközök összehangolása egyetlen hétvégre nehezebb feladat, mint első pillantásra tűnik. Csak példaként említenék néhány dolgot: aki már próbált szállást szerezni 3 napra, majd száz ember számára ill Pécsett, iskolaidőben, az tudja, mennyire nehéz feladat. Pénzt szerezni ilyen

Pécs, október 21-24.

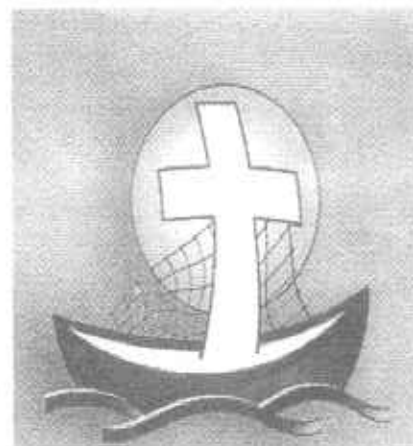
rendezvényre nemkülönben. Előadót találni, aki rá tudja szánni idejét, erejét minden ellenszolgáltatás nélkül, szintén nem könnyű. S ha mindezek megvannak, megtalálni a helyes egyensúlyt hitbeli és szakmai, komoly és játékos, szellemi és "testi" dolgok között: sok tudást és még több tapasztalatot igényel, amivel mi nem rendelkezünk.

Nekünk mindez mégis sikerült. Amin mi döbbsentünk meg a legjobban. És ezért tudjuk, hogy mindez nem rajtunk múlott - ez az „isteni szervezés” ajándéka volt. Ahogyan a légkört sem lehet „megszervezni” - a jó hangulat, a valódi közösség kialakulása ismeretlen emberek között - szintén a Lélek munkája. Mert a mi alkalmasságunk az Istentől van.

Ami számomra megdöbbentő volt: a szervezés során nem találkoztunk visszautasítással, akár pénzről, akár előadásról, ismeretlenekről vagy régi ismerősökről, „kis” vagy „nagy” emberekről volt szó. Olyan embereket küldött az Isten, akiknek volt mondanivalójuk, akik hitben és hivatásban valóban követendő példát mutattak számunkra, legyen szó a keresztény ember világban való helyéről általában, vagy mindezt az orvosi hivatásra leszűkítve. Tanultunk professzorainktól - kicsit máshogy, mint eddig - hivatásról, családról, hitről és erkölcsről. Hallottunk orvosokat vallani saját alkohol iránti szenvedélyükről, hallottunk végre egy olyan embert beszélni a „cigánykérdésről”, aki köztük éli életét egyedül „más”-ként, hallottunk a betegek lelkének (!) gondozásáról.

Hadd álljon itt még néhány személyes vélemény, a sok apró mozaik más-más oldalról mutatja a találkozót.

„Sokszínű volt ez a találkozó; az előadásokon, beszélgetéseken kívül maradt idő a közös játékokra, kirándulásra, filmnézésre, énekésre. Hamar összekovácsolódtak az emberek, a hit segítségével rövid idő alatt mélyebb emberi kapcsolatok alakultak ki, mint a hétköznapokban. Jóleső érzés volt végignézni az arcokat egy-egy előadás, anélkül, hogy éreznék, hogy valahová tartozunk; hasonló problémájú, gondolkodású, lelkületű emberek közé, akiket egy szoros kapocs köt össze - az

Istenbe vetett hitük. Őszintén beszélgettünk olyan dolgokról, melyekről máshol, másokkal nem lehet; megosztottuk tapasztalatainkat, kérdeztünk és választ kaptunk.”

„Ez a hétvége rádöbbsentett arra, hogy mennyire felületesen ismerjük azokat is, akikkel nap, mint nap találkozunk. Pár nap alatt többet tudtunk meg egymásról, mint az előző hónapok-évek során. Ez meghatározó lesz a későbbiekben is. Ez alatt a hétvége alatt hosszú időre „elegendő lelki energiát” merítettünk egymás segítségével, és valószínűleg mindannyian mélyítettük Istennel való kapcsolatunkat.”

„A konferencia élményei közül talán a legemlékezetesebbek számomra a kiscsoportos beszélgetések maradtak. Nagyon jó volt tapasztalni azt, hogy először látott emberekkel néhány óra alatt milyen nyílt és őszinte beszélgetések alakultak ki. Az egész hétvége jó példa volt arra, hogy mennyire fontos és szükséges része életünknek a közösség.”

„Kis csapatunkat a szervezési feladatok még jobban összehozták. Isten, aki köztünk volt, velünk van a szürke hétköznapokban is.”

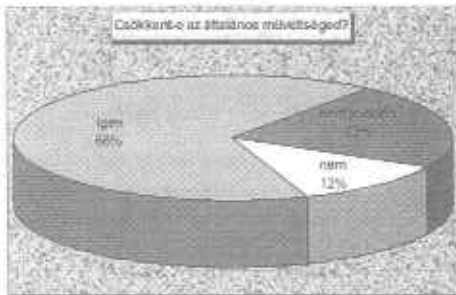
Talán ez a pár kiragadott sor érzékeltette az egész konferencia lényegét: az ember élete kapcsolat. Élő, működő kapcsolat Istennel, a másik emberrel. A tudás, tapasztalat, emberi tényezőink mellett mindannyiunknak szükségünk van erre, hogy életünk, hivatásunk ne szürküljön mókuserékké. Hála Istennek, hogy alkalmat adott számunkra ezt felismerni, s hogy jelenlétével tette „sikeressé” és áldottá találkozásunkat.

Perjési Ágnes

CONFABULA STATISZTIKAI HIVATAL

Ismét itt vagyunk. Remélhetőleg már többen hallottatok felőlünk, mivel mostanra túlléptünk a kezdeti meg nem értéseken (hó, mivan?!), és egyéb nehézségeken, egyre többen segítik munkánkat. Nekik ezúton is köszönjük. Rajtuk kívül azoknak is hálával tartozunk, akik az OC-n található ládába dobták szelvényüket, minden felszólítás és nógatás nélkül. Sőt, volt olyan hallgató is, aki toll hiányában a megfelelő kis négyzetnél betépkedve "töltötte" ki a kérdőívet. Király vagy!!!!!!!

Első kérdés az olvasás gyakoriságára irányult. A válaszadók óriási hányada az elmúlt pár héten olvasott utoljára könyvet. Úgy vélem, ez nagyon jó eredmény, mi rosszabbra számítottunk. Nagyon kevesen ikszelték be a pár éve és a "még gimiben" választ.

Tehát talán még nem felejtettük el a könyvtár, könyvesbolt és a könyvespolc fogalmakat. Utólag gondolva itt ki kellett volna emelni, hogy a tankönyvek nem számítanak. Ha a válasznál ezeket is beleszámoltátok, akkor valószínűleg jól kerestek a vendéglátóipari egységek és egyéb szórakozóhelyek... Mivel most megpróbáltuk évfolyamonkénti szintre lebontani az egészet, megtudhattuk azt is, hogy a jelenlegi harmadik évfolyam olvas a legkevesebbet, ámbar ott van mögöttük az anat szigorlat és nekem sem lenne kedvem kézbe venni egy könyvet sem. Velük szemben hatodéven nagyon sokat olvasnak, és már áttérve a következő kérdésre, ők olvassák a legtöbb szépirodalmi művet is.

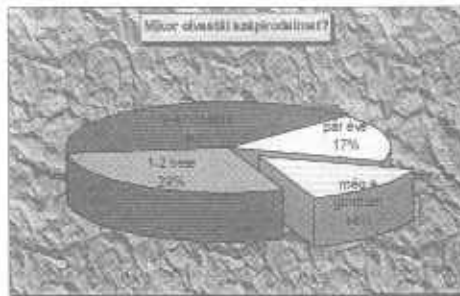
A többség néhány hónapja vette kézbe valamelyik irodalmár iratait, viszont sokan vannak, akik még gimnáziumban nyúltak valamely klasszikushoz. Köztük persze sok az első és másodéves, azonban találhatóunk szép számmal felsőbbéveseket is.

Ha valaki már régen olvasott, akkor az esetek több mint kétharmadában időhiányra hivatkozott, amit megalapozottnak tartok, mivel nekem sincs sok szabadidőm és abban a kevésben is inkább eszem, iszom és

alszom. Pár ember lusta, néhányakat nem is érdekel. Az utóbbiak nagy része a következő kérdésekre is a "negatívabb" választ húzta be. Remélhetőleg ők lesznek a jó értelemben vett szakbarbárok.

Kulturális esemény Nagyon sokan járnak kiállításra, hangversenyre és egyéb össznépi happeningekre. Ezt furcsállottam, ez egy kicsit soknak tűnt, talán az ismeretségi körömben van a hiba. Remélhetőleg nem hazudtatok össze-vissza, hogy minél "intellektüelebbnek" tünjete. Úgy gondolom, hogy az Octopus előadását nyugodtan bele lehetett számolni, hiszen ők is nagyon profi előadást nyújtottak és megemelhették ezt a statisztikát is. (tövig, mi?)

És itt jön a kérdések kérdése: mikor született Arany János? Erről a szerkesztőségben is nagy viták voltak, végül az internet döntött, a helyes megoldás 1817. március 02. Egy, azaz egy helyes megoldás született. Neki ezúton is gratulálunk, sajnos ajándékunk nincs. Egyébként egy másodéves hallgatónak sikerült ezt eltalálni, neki még könnyű. Az évszámot páran eltalálták, de még többen blöfföltek. Középszintű iskolai oktatásunk színvonalára jellemző, hogy a válaszadók 50 százaléka még gimnáziumban tudta azt a fránya évszámot, a maradék biztosan speces volt.

Újságolvasásban egyetemünk diákjai nem nagyon jeleskednek, több mint a hallgatók harmada hetente egyszer vagy kevesebbszer olvas napilapot, így a nem is nagyon követhető a "külvilági" eseményeket, hacsak a televíziós műsorok pártatlan összeállításából nem teszi meg azt meg. Gondolom a heti egyszeri olvasásba a vasárnapi sportmelléklet is beletartozik.

Nagyjából mindenki úgy gondolta, hogy "butult" a gimi óta, de persze csak az általános szinten. Máshol remélhetőleg okosodtunk, ha nem, az baj. Nem vagyunk mi jogászok!!!!!! (ezt nem sértő mondtam, ők tényleg

kevesebbet tudnak a mi szakterületünkről, mint mi az övékről. Hacsak a Vészhelyzet a valóságot hűen tükröző epizódjait nem követik hétről-hétre szemmel, oh, yeah). Ehhez a kérdéshez tartozott az utolsó is: szakbarbárok vagyunk-e vagy sem? A többség itt is az igen valamelyik formájára szavazott. Néha voltak gondok az őszinteséggel, mivel volt olyan válaszoló, aki mindenhova a "legrosszabb" válaszokat húzta be, de szerinte ő nem lett szakbarbár. Lelke rajta. Érdekes, hogy a nemet behúzó nagy hányada első vagy másodéves volt, míg az igennel felelők szinte mind a felsőbb évfolyamokból kerültek ki. Majd beérik őket!

VICCC

- Pistike, hol a nővéred?
- Bement a szobájába matematikailag.
- Hogyhogy matematikailag?
- Két ismeretlennel.

- Mi a statisztika?
- A statisztika egy olyan tudomány, amely matematikai úton be tudja bizonyítani, hogyha 7 napig szorulásom volt, 7 napig pedig hasmenésem, akkor az emésztésem tökéletesen rendben van.

- Hé! Mit csinál? Az nem a fájós fogam!!!
- Nyugalom, arra is sor kerül!

- Az orvos dühösen ripakodik rá a betegére:
- Három hónapja kezelem magát sárgaság miatt, és csak most mondja, hogy japán!?!!

- Doktor úr, kérem segítsen! Valami baj van a memóriámmal!
- Mióta?
- Mit mióta?

- Iskolás fiú az orvosnak:
- Ide hallgassan doki. Én bárányműtész vagyok de, ha kell tudok hallgatni. Legyen okos! Ad egy ezrest és az egész sulit megfertőzöm.

Múltságos dolgok

A fogamzásgátlás története

Már az ókori görögök is biztos védekeztek valahogy. Réges-régóta foglalkoztatja az embereket a kockázatmentes örömszerzés. Sokféle nézet alakult ki a problémával kapcsolatban, a téma azonban örök, hogyan védekezzünk?

Az egyik legrégebbi fogamzásgátló eszköz az óvszer, amelynek első ábrázolása egy i.e. 1350-1220 körüli egyiptomi képen maradt fenn. Később 100-200 táján keletkezett a francia Combarelles-barlang szeretkező párt ábrázoló festménye, amelyen a férfi szemmel láthatólag óvszert visel. A condom első írásos említése az olasz anatómus Gabriele Fallopiustól (ez komoly-a szerk.) származik 1564-ből: az általa ajánlott eszköz vászonból készült tasak volt, és eredményesen védte meg használatját a szifiliszról.

Egy másik feltételezés szerint a Condom vagy Conton nevű orvos, II. Károly angol király udvarában élt, és

találmányával az uralkodó olyannyira elégedett volt, hogy lovaggá ütötte az ötletes férfit.

A XVIII. században az óvszer leglelkesebb népszerűsítője a híres nocsábász, Casanova volt, aki az „angol lovaglókabát” viselésével önmagát a fertőzéstől, szeretőit a teherbe eséstől védte. Az állati bélből, halhólyagból, hártyából készült óvszereket akkor váltotta fel a gumivaltozat, amikor a XIX. század közepén feltalálták a vulkanizálást.

Ugyancsak régóta ismert ötlet különféle hüvelybe helyezett anyagokkal akadályt állítani a himivarsejtek útjába. Az első ilyen technikáról az i.e. 1550-ben íródott egyiptomi Ebers-papirusz tudósít, amely mézes akác- és datolyafőzettel átitatott hüvelytampont javasol azoknak a nőknek, akik egy darabig nem áhítoznak gyerekekre. A szakértők szerint ez a főzet hatásos lehet, mert a benne lévő savak spermiumölő hatásúak. A sötét középkor vívmánya volt a kurtizánok által ismert kifacsart fél citrom, melyet szintén a hüvelybe helyeztek. Számos erénye közül három: úgy formailag pont passzolt, savas kémhatása legyilkolta a spermiumokat,

valamint jó illata volt.

Nem új találmány a méhbe helyezett fogamzásgátló eszköz sem. Már háromezer évvel ezelőtt felfigyeltek rá a tevehajcsárok, hogy ha a nőstény teve méhében követ helyeznek, az nem esik teherbe a hosszú sivatagi út során. Hasonló celokra a nők a legváltozatosabb hurkokat, karikákat, csomókat használtak, míg a "spirál" első modern változatát az 1940-ben egy német orvos meg nem alkotta. (Grafenberg).

A hormonális hatású fogamzásgátlás alapjait Haberlandt dolgozta ki a XX. század első harmadában elméleti és állatkísérletei segítségével.

Ismeretes még az úgy nevezett "coitus interruptus", a megszakításos módszer, illetve a "coitus reservatus", mely magömlés nélküli, elnyújtott közösülést jelent. A katolikus egyház által is elfogadott a Knaus-Ogino-módszer, a nők reggeli alaphőmérsékletéből jósolja a termékeny napokat, hibalehetősége nagy.

forrás: Nők Lapja 1999/39
A medicina krónikája

tékovi

Ez itt egy üzenő rovat. BÁRKI üzenhet, csak juttassátok el hozzánk a lovábbílandó szöveget. Dobjátok a CONFABULÁDÁ-ba, vagy küldjétek el a hálón keresztül.

-Te szőke, kékszemű lány a 2-es buszon, talán még emlékszel rám. Hozd vissza légyszi a pénztárcámat.

-A Rolling Stones CD-met hozzátok vissza a szerkesztőségbe. Köszönöm. /Eszter/

-Bárki is volt, köszönöm, hogy behozta a táskámat a portára a buszmegállóból. /S.A./

-Judit, ha mégis úgy adódik, hogy megyünk Pestre, TE belerúgsz abba a kába...it kerékbe, EN meg viszek a lánynak Strepsilt!!

-Orbán Viktornak személyesen üzenem, hogy a bányáiba telepítse az atomrakétáit!

-A pápának jobbulást!

-Batman! Megéri földadni ezt a barátságot a petéért?

Üzenet a zűrből

-Májamnak üzenem, tartson ki egy darabig, ugyanezt üzenem a pénztárcámnak is és az agyamnak is.

-Szász Kata! Gyönyörű vagy!

-Judit! Szeretlek!

-Obi-Robinak üzenet: Köszönjük az „A”-t, nagyon jól éreztük magunkat. Es hajrá!

-Marcil! Arzent neked... és levendulát! /Mrs. Rogers/

-Iriszl! Boldog születésnapot. Imádlak.

-Boris, te voltál a legszexibb a darabban.

-Eszter! Fel a fejjel, jön még kutyára dár. /Hallgató Bárány/

-Álmaim asszonya, hol vagy? /Dreamer/ (Ha te vagy az, és álmaid fiúját akarod látni, gyere le előadások között az épület elé, kék cipőben várak.)

-Egy kérdés: miért nem úgy jelent meg a könyv: A funkcionális anatómia alapjai?

-Egy lány azt kérdezte az A-buliban: Stílusváltás mikor lesz? Üzenik: Kislány, soha.

-Sárának üzenem: Tovább a Nemezzel! /Péter/

-Arpi, hol vagy? /A szerk./

-Mikie! Flash.

-Norbinak üzenem, kellemes öregedést.

-Daninak üzenem, hozd vissza a ping-pong ütőmet.

-Anyám! Depi vagyok! Öngyi leszek! Segíts! Krizi és muzsi a ravinál! Fehér rózsákat kérek a temetésemre. -ede-

-Haszi, ami elromlik „A”-ban, az két hét múlva meggyógyul „A”-ban.

-Andris, ne haragudj, hogy elfelejtettem születésnapod, boldog születésnapot, kakaós B. Cs.

-Bocs, mi is elfelejtettük, minden jót! A szerk.

E-mail címünk: confabula@medstud.pote.hu

CARIES™

A POTE fogorvostanhallgatóinak oldala(i)

Nyári élmények

Igaz, hogy ez a szép, enyhe idő eszünkbe juttatja a nyarat, de a balatoni emlékek lassan feledésbe merülnek. Ráadásul már majdnem nyakunkon a vizsgaidőszak, én mégis hadd borzoljam a kedélyeket nyári élményekkel. Az MFHE minden évben lehetőséget nyújt a magyar hallgatóknak, hogy külföldön töltsék a kötelező nyári gyakorlatot. Idén két III. évet végzett fogorvostanhallgató volt Németországban: Szalma József és Péterfi Ákos. Őket faggattam nyári útjukról.

Confabula: Melyik városban voltatok?

Péterfi Ákos: Mindketten Münchenben voltunk a Fogászati Klinikán 1 hónapig.

C.: Mivel utaztatok?

Szalma József: Együtt mentünk kocsival, így volt célszerű.

C.: Hol laktatok?

P.Á.: Albérletben, ez egy hónapra 400 DEM volt. Lakhattunk volna kollégiumban, de úgy drágább lett volna. Habár az MFHE-től kaptunk 1000 DEM költségmentét, még ez sem lett volna elég a szállásra.

C.: Milyen volt a klinika, mit tudtok a németországi fogorvos képzésről?

Sz.J.: A klinika nagyon modern, a legújabb technikával felszerelt. Természetesen a legjobb minőségű anyagokkal dolgoznak, beleértve a hallgatókat is. A hét minden napján van gyakorlat (3 órán keresztül), a fennmaradó 5 órában vannak az előadások, szemináriumok. A demonstrációk során intraorális kamera segítségével elemzik a helyzetet, így

lépésről lépésre követhető az oktató. Mi beszereztünk egy IV. éves órarendet, az ő gyakorlataik szerint követtük az anyagot.

C.: Volt nyáron tanítás?

P.Á.: Igen, ott nyáron még tart a 2. félév, augusztus, szeptember, október a szünet. Mi júliusban rendes oktatást láttunk.

C.: Nem volt vizsgaidőszak?

Sz.J.: Nem, ez egy lényeges különbség a magyar egyetemi rendszertől. Németországban évközi tesztekkel ellenőrzik a hallgatók tudását, nincs jegy, csak min. 60%-ot kell elérni. Akkor folytathatják a szemesztert, ha ezt a többi számonkérés során is elérik.

C.: És ha nem...?

P.Á.: Lehetőség van B és C vizsgára, mint nálunk. Ha nem sikerül, természetesen félévet kell ismételni, de van ún. keresztfélév, tehát a többi tantárgyból mehet tovább. Bár az sem ritka, ha valaki úgy dönt, hogy nem éri

biztosnak a tudását, és önként ismételi.

C.: Hogyan megy egy gyakorlat, mennyi diák van egy oktató felügyelete alatt?

Sz.J.: Kb. 10 diák jut egy orvosra, egy három órás gyakorlat van egyben.

C.: Lehet lazítani közben?

P.Á.: Nem egészen, mert pontrendszerben dolgoznak. Tudják, hogy pl. egy-egy feladatot mennyi pont jár, és hogy mennyit kell összegyűjteni egy sikeres félévhez. Aki ezt nem teljesíti, az nem kapja meg az aláírást.

C.: Nem megy a mennyiség a minőség rovására?

P.J.: Nem, mert már eleve precízre és odafigyelésre nevelik őket. Ugyanis nemcsak gyűjtik a jó pontokat, minden munkájukat ellenőrzik. Rossz munka esetén fekete pont jár, vagy akkor, ha túllépik a kezelési időt. Gyakorlat után 5 perc türelmi idő van, addigra készen kell lenni. Lényegtelen, hogy a diák már a sokadik beteget kezeli, 5 perc az 5 perc. Talán ezért van, hogy ők sokkal jobban gazdálkodnak az idővel.

C.: Mi van akkor, ha a technikai munka elhúzódik, illetve nem jön meg időre?

P.Á.: Ez nem fordulhat elő, mert mindenki

magának végzi el a technikai munkát. Ők gipszelnek, inlayt mintáznak és öntenek. Csak a kerámia dolgokat csinálja technikus, de az mindig ott van időben.

C.: Hol van erre lehetőség?

Sz.J.: A klinikán van technikai labor, ott dolgozhatnak a hallgatók.

C.: Mikor tanulják meg kezelni a gépeket?

P.Á.: Első évben már tanulnak fogtechnikát, még mi a végtag anatómiájával bajlódunk – ők ugyanis ezt nem tanulják. Így viszont nagyon profi technikus ismereteket szereznek, önállóbbakká válnak, jobban átlátják az egyes munkafolyamatokat.

Sz.J.: Nekem ebben az tetszett, hogy egy emberen múltott a siker és ő vállalta a következményeket is.

C.: Mi a véleményetek, jobbak ők, mint mi?

Á.: Inkább többet gyakorolnak, kevesebb az elmélet és nagyobb rutint szereznek. Az egyetem különben 11 szemeszterből áll.

C.: Ti mennyit dolgoztatok, odaengedtek benneteket beteghez?

Sz.J.: Nem, mi csak nézhettük a kezeléseket. Igazából magyarázni sem magyaráztak, fel kellett találni magunkat.

C.: Jutott idő szórakozásra?

P.Á.: Igen, többször is buliztunk az egyetemistákkal, ez azt jelentette, hogy együtt söröztünk.

C.: Hogy tetszett München?

Sz.J.: Gyönyörű város, sokat bóklásztunk, megnéztük a nevezetességeket.

C.: Összességében megérte?

P.Á.: Igen, de sok egyéni szervezésre volt szükség. Csak annak ajánlom, hogy külföldre menjen nyári gyakorlatra, akiben van egy kis kalandvágy és jó nagy adag önállóság.

AVE TÜBINGEN!

Nagyon boldog voltam, mikor sikerült elnyernem a HÖK pályázatán egy németországi cseregyakorlatot, annál is inkább, mivel a HUMSIRC-nál lemaradtam erről. A négyhetes sebészet gyakorlat aztán minden várakozásomat felülmúlta, ezért úgy gondoltam, másokkal is megosztom ezt a csodálatos élményt.

Vasárnap délelben érkeztem Tübingenbe. A szállás egy "diákfalu" volt, ahol egyetemisták bérelhetnek maguknak szobát, így természetesen hétfőig nincs ügyintézés. Szerencsére a gondnok is ott lakott, és elhitte, hogy az egyetem már kifizette egy hónapra a szállást, és odaadta a kulcsokat.

Egy toronyház kilencedik emeletén laktam, és mivel maga az épület is magasan helyezkedett el, gyönyörű kilátás nyílt az ablakomból a városra. A szobák "természetesen" egyszemélyesek. Azt hiszem, elég, ha csak annyit írok róluk, hogy nagyobb szoba jut egy személyre, mint a B kollégiumban két személyre.

Tübingen csodálatos, nem véletlenül hallottam, hogy az egyik legszebb német város. Nagy, szinte csalósan nagy város, rengeteg az erdőparkos terület, mintha nem is városban lennénk. Rengeteget lehet sétálni, viszont a városon belül olyan nagyok a távolságok, hogy a közlekedés busz nélkül szinte elképzelhetetlen. Ehhez nagyban hozzájárul az is, hogy az utak nagyon kanyargósak. Viszont a tübingeni buszközlekedést össze sem lehet hasonlítani a pécsivel. Nem volt olyan csúcscsorgalom, hogy ne találtam volna ülőhelyet a buszon – ami például Pécsen a keftes buszon csoda lenne. Arról nem is beszélve, hogy olyanok kint a helyi buszok, mint nálunk a jobb fajta távolságiak – megjegyzem, ez utóbbit lassan mi is megismerhetjük, mióta az új Mercedeseket bevezették. Kint nagyon gyorsak a buszok, amit persze segít, hogy nem kell ennyi útkeresztelkedésen átmenniük. A szállás messzebb volt a klinikától, mint az A kollégium az egyetemtől, mégis hamar beértünk.

A klinika, ahol dolgoztam, a Schnarrenberg Klinika, egy hegyen helyezkedik el, kicsit hasonlóan a Tüdőgyógyintézethez. Hatalmas, többszintes épület, olyan nagy hogy könnyen eltéved benne az ember, amíg meg nem ismeri. Belülről olyan szép, mint a II. Belkliniká és (majdnem) olyan modern, mint az új Szívcentrum.

Első nap beküldtek prof. Becker titkárságára, ahol azt mondták, menjek le a sebészeti ambulanciára, és keressem meg dr. Gottwald-ot. Így is történt, közben

míg vártam rá, két német orvostanhallgató megmutatta, hol lehet köpenyt kapni, és szereztek nekem szekrényt. Utána megérkezett dr. Gottwald. Megkérdezte, hogy traumatológiával vagy sebészettel foglalkoznék szívesebben. Mivel a sebészetet választottam, felvitt az általános sebészeti osztályra, és bemutatott dr. Fischernek. Egy hatodéves orvostanhallgató lány, aki ott töltötte az utolsó gyakorlatát, magával vitt, és megmutatta, hogy csinálják a kötőscseréket. Két hétig, amíg tartott a gyakorlata, sokszor voltam mellette, és sokat tanultam tőle. Utána én maradtam az egyedüli orvostanhallgató ezen a részlegen, úgyhogy sokkal több dolgom volt. Az első nap délután dr. Fischer bemutatott dr. Piernek. Ő volt az az orvos, aki a legtöbbet foglalkozott velem, tőle is sokat tanultam.

Reggelente fél hétre kellett bemenni, ekkor kezdődött ugyanis a vizit. Negyed nyolckor egy közös megbeszélésük volt az orvosoknak, utána az orvosok az intenzív osztályra mentek vizitálni, mi orvostanhallgatók pedig mentünk levenni a véreket. Furcsa volt számomra, hogy ott nem normál tüvel, hanem (vékony!) szármayas tüvel vesznek vért. A vérvételek után, ha a betegek befejezték a reggelit, asztalt terítettünk és közösen reggeliztünk. Utána át kellett kötni a sebeket. Néha beteget is vettem fel, de azt általában az orvosok csinálták. Egyéb teendő az osztályon szinte nem is volt. Az osztályon nagyon jó hangulat uralkodott, igazi kis közösséget alkottak az ott dolgozók, és engem is befogadtak. Nagyon kedvesek voltak velem, és így nagyon jól éreztem magam.

Gyakran hívtak mütöbe, sokszor be is mosakodhattam, ami azért volt jó, mert különben csak az aneszteziológus helyéről nézhettem a mütétet, és onnan nem sokat láttam. Nem engedtek közelebb, ugyanis nagyon ügyeltek a sterilításra, pedig bélmütéteket láttam, amik értelemszerűen nem annyira sterielek, mint egyéb mütétek.

Megfigyeltem azt is, milyen jól működik ott a kötelező betegfelvilágosítás: mindenféle mütéthez előre nyomtatott papírok vannak, rajtuk a fontosabb tudnivalók és a beleegyező nyilatkozat, ezt kell aláírni a betegnek, valamint nagyon jó ábrák, amiken az orvos elmagyarázhatja a betegség illetve a mütét lényegét.

Azt hiszem, az elmondottak alapján érthető, miért adtam e furcsa címet írásomnak. Összegezve, nagyon tanulságos volt ez a néhány hét és nagyon jól éreztem magam. Szívesen mennék ki még egyszer Tübingenbe gyakorlatra és mindenkinek melegen ajánlom, aki külföldön tervezi tölteni valamelyik gyakorlatát.

Szöke Katalin

BéBé

Caries®

POTE Fogorvostanhallgatók oldalai

HELLAS TAVERNA

Már régóta szemeztünk egy görög étteremmel, tudjátok, amelyik a Ferencsek utcájában van, félúton a Kórház tér és a Szécheny tér között. Hellas Taverna a neve. Hangulatos hely, pont jól jött, mert itéletidő tombolt odakinél, zimankó, zitolószer meg ziyorokeret (böcs). Szóval zuhogott az eső, mi meg beültünk mediterrán felhangokat pengetni. Az asztalokon kékkockás terítők, a falakon ikon jellegű plakátok, meg – nem is tudom – kötélből csomózott, kisharangokkal ellátott izék, mi speciel járomra tippeltünk, de nem voltunk benne biztosak.

Miután jól körülnéztünk, kértük az étlapokat. Egy nem túl kedélyes pincér hozta elébünk őket. Rendeltünk először is édes vörös mazsolabort, ez Mavro Daphne névre hallgat hazai (görög) körökben. Meg kell mondanom, hogy nagyon élvezetes volt. Mind illat, mind íz tekintetében kellemes élményt nyújtott. És csak 180 forint egy deci... Egy palack meg 2000.

Aztán figyelmünket az ételek felé

Gólyabál. Megvolt idén is, lesz jövőre is. Mint mindig, ezúttal is sokan voltak, hatalmas tömeg, csillogás-villogás, zene. Minden a maga megszokott kerékvágásában zajlott, az ember tudja mire számíthat, ha eljön ide (leszámítva persze a gólyákat).

Sokan sokféleképpen vélekednek egyetemünk báljairól. Van, aki szereti, azért jön ide, van aki utálja, mégis itt van, van ki egyszerűen csak van. (Na és persze azok, akik csodálkozva merednek az emberre a következő hétfőn: volt gólyabál?)

Lehetetlen volna egészséges véleményt formálni egy ilyen rendezvényről, felesleges is, hiszen mindenkinek más tetszik, mást kritizál. (A minősítés amúgy is az ember pillanatnyi hangulatától függ.)

Magához a bálhoz nincs sok hozzáfűznivalóm. Aki ott volt, leszűrhetette lapasztalait, aki nem, az örülhet illetve büszkélkedve szerint a szervezésért elismerésem, látszik, hogy sok, kemény munka volt benne.

És akkor egy kis személyes vélemény. Be kell vallanom, aggódom. Egyre inkább aggódom kicsiny egyetemünk hagyományos báljai miatt. A bálók miatt, melyeknek célja az, hogy mi, a Pécsi Orvostudományi Egyetem hallgatói (gólyái!), dolgozó odamenjünk, s eltöltsünk egy színvonalas, szórakoztató estét. Ehelyett egy valóban színvonalas, méregdrága rabiótanyává átalakult egyetemi rendezvényre érkeztem. Akaratlanul is

fordítottuk: kértünk egy Akropolis tálat, Musakát, görög tepsis burgonyát, lepényt (Pita), valamint görög vegyes salátát és sárgarépás káposztasalátát. Na, itten most felsorolnám, hogy melyik név mit takar... Az Akropolis tálon volt Suvlaki, ami nyársra húzott húsokat jelent, szerintem disznó volt, a Brisola szintén, de azt egy szeletben sütötték. A Bifteki pedig leginkább a mi fasírtunkra hajazott, vagy a hamburgerben a húspogácsára, csak azzal a niűansznyi különbséggel, hogy sokkal finomabb volt. A Gyros pedig az volt amit Pitába csomagolva lehet kapni, például a gólyabálban. A tepsis burgonya sima sült krumpli, csak sülés közben olvaolajjal locsolták és finom fűszerekkel szorogatták. Korrekt. A Musaka darált hús és padlizsán tejszínes sajt alatt, tepsiben megpirítva. A saláta obligát alkotórésze az olvaolaj, természetesen. Volt még benne paradicsom, hagyma, fejes saláta, uborka – meghámozva, valamint feta sajt. Sós, tejszínes, jó. Olyan jól laktunk,

olyan érzés kerített hatalmába, mint nyáron, amikor Siófokon sétálok, s az éhes, mohóságtól remegő, pénzsóvár biztrások lesnek rám, várva a legmegfelelőbb alkalomra, hogy kifosszanak.

De nézzük inkább tétel szerint! Mindjárt az elején ott van a ruhatár. Elegáns, előkelő. Ára 50 Ft per fő. Na persze egy párnak az már mindjárt egy százas, az sem számít, hogy mindkettőjük ruháját egy fogásra akasztják. Na de mit törődjünk ezzel! Hétköznapi reggeltől estig bárki elhelyezheti itt a holmiját ingyen

Gólyabáli visszhangok

és bérmentve, még egy két jó szót is kap Marika nénitől útravalóul, itt viszont most BÁL van, túl előkelő esemény ahhoz, hogy csak úgy ukmukfuk ide tegye bárki is a kabátját. De lépünk tovább, nézzünk inkább körül ebben a gyönyörűen berendezett pompában! Van itt minden: koktélbár, büfé, casino, teaház stb....Ami csak szem-szaj kívánhat. (A pénztárca cahexiájáig) Bizony, ha valaki egy kicsit is nekirugaszkodik, már ugyanazzal a lendülettel meg is állhat, mert pillanatok alatt üres lesz a zsebe. Persze nem a potés zsebesektől, szerencsére ilyenek a szó szoros értelmében nincsenek (legalább is remélem), bár a helyzet így sem sokkal jobb.

hogy alig bírtunk mozdulni... Valószínűleg nem fogunk minden héten ott enni, mert egy kicsit költséges, de élménynek nem rossz.

Árak:

- Tsantali Imigliko (édes vörösbor) 160Ft/dl
- Retsina Kourtaki (gyantás száraz fehérbor) 170Ft/dl
- Ouzo 150Ft/2cl
- Akropolis tál 800Ft
- Musaka 650Ft
- Görög tepsis burgonya 180Ft
- Pita 50Ft/db
- Vegyes görög saláta 300Ft
- Sárgarépás káposztasaláta 180Ft

Kiszolgálás: szomorkás
Konyha: autentikus

-ede-

Gastro féloldal

De kérem! Ez egy gólyabál! Aki nem akar az nem fogyaszt, itt ilyenek az árak! Ezt el kell fogadni, bele kell törődni, annak az okát ne vintassa senki, miért kell egy igen színvonalas egyetemi bált ócska üzlettel alacsonyítani.

Félre ne értsen senki, nem a bevételét sajnálom az illetékeseknek. Aki szervez, dolgozik keményen, az igenis, kapja meg a fizetését! A határt azonban meg kéne húzni valahol. A gyönyörű diszek, hangulatos fények ellenére ez mégiscsak a jó öreg egyetem, a maga hallgatóival, s ezen a műanyag pohárban odavetett több száz forintos, koktéloknek nevezett élményitően langyos lötyök sem változtatnak. Nem ettől lesz a szórakozás exkluzív!

Végül még egy apró megjegyzés. Pár napja elhaladtam egy másik felsőoktatási intézmény gólyabáli hirdetése előtt. Egy mondat szemet szűrt: éjfélutól ingyenes buszjáratok indulnak a kollégiumok felé. Máshol mire nem gondolnak! Itt miért nincs ilyen lehetőség? Azért, mert a B - kollégium közel van, azért a százötven A - kolezosért meg minek? (azokról, akik arrafelé laknak, ne is beszéljünk.) Különben is: a taxisnak is meg kell élnie valamiből.

Ez van. A gólyabál ettől ugyanaz marad, ugyanannyian lesznek, mert többségünk vágyik az ilyenfajta szórakozásra. Az üzlet pedig ragyogóan megy...

Marius

Mozikritika

APAFEJ

"Isten, segíts!" - ez volt az első gondolatom, amikor meghallottam Adam Sandler nevét. A második pedig az, hogy az eddigi két filmje (Nászok ásza - borzalmas, Vizesnyolcas - abszolút mélypont a '90-es évek második felének vígjátékai között, na jó, egy-két újabb Leslie Nielsen versenyezhet vele) rettentő szar volt. Ettől függetlenül hagytam magam elrángatni harmadik nekifutására, az Apafejre.

És mekkorát csalódtam! El se hiszem, de ADAM SANDLER JÓ VÍGJÁTÉKOT CSINÁLT!!! Sőt! Egy nagyon jó vígjátékot. Ez már csak azért is furcsa, mert a téma (az örökbe fogadás körüli bonyodalmak) már jócskán lerágott, kismillió hasonló filmet láthattunk már. Ezúttal viszont üdítő frissességet fedezhetünk fel, bár az elmaradhatatlan happy end itt is megvan: aki kitolt Sonny Konfax-szel, jól megszívja; a kisfiú is boldog lesz; és a kialakuló szerelem (Sandler+Joey Lauren Adams, a Comic Strip - Képtelen képregény lesbikus főhősnője) is beteljesedik.

A szereplők összeválogatásával meg lehetünk elégedve, mindenki hiteles alakítást nyújt. A soha fel nem nővő, lusta, alvásmániás és enyhén idióta gyerekfelnőtt szerepre nem is találhattak volna jobbat. Annyira illik Adam Sandlerre, mint annak idején Ace Ventura Jim Carrey-re. A többiek is nagyszerűek, mindegyikük (az angolul alig tudó bevándorlótól a két buzi srácig) kész poényár. A film a legrosszabb tulajdonságait helyezi előtérbe, és jól ki is használja a bennük rejlő lehetőségeket. Külön említésre méltó a kissrácot játszó színész-ikerpár. Nagyon aranyosak, és az embernek fogalma sincs, hogy mikor melyiket látja (őszintén szólva nekem csak a stáblistán tűnt fel, hogy ketten vannak).

Tulajdonképpen a film olyan, mint egy másfél órás "Egy rem rendes család" epizód. Kellőképpen tapító mindenkivel, és tömve van jobbnál jobb poénokkal. Az eddigi termésből mindenképpen megérdemli az Év Vígjátéka címet.

csöpi

Az átkos

Becszzóra megpróbáltam szeretni ezt a filmet, de nem ment. Pedig Jan De Bont régi róka a filmes szakmában. Először operatőrként dolgozott (pl. Drágán add az életed, Halálos fegyver III.), majd 1984-ben szó szerint berobbant a köztudatba a Féktelenül című filmmel. Utána a Twisternek is elég komoly sikere volt (csak az USA-ban 217 milliót kaszált vele). Aztán a lejtő következett, a '97-es Féktelenül II. vitathatatlannul a filmtörténet egyik legnagyobb csalódása.

Ezekután jól meg kellett volna néznie, mihez adja a nevét. Ehhez képest az Átok valami borzasztó unalmas. Egyszerűen semmi nem történik benne, ami a béna forgatókönyv miatt van (nem tudom, ki az a David Self, aki írta, de kötéltre vele). Például a film elején megsérül egy csaj (amúgy elsőrangú hullá lett volna belőle), aki az őt kórházba vivő mandróval együtt nem is szerepel többet. Szóval tisztára zagyva az egész.

Emellett a szereplők röviden szólva kegyetlenül rosszak: Liam Neeson sokadik gyenge alakítását csodálhatjuk meg; Catherine Zeta-Jones egy idegesítő, öresfejű liba; Lili Taylor pedig jobb, ha nem is nevezi magát színésznőnek. A többiek említésre sem méltóak.

Szóval nem tudom, ki adott pénzt erre a borzalomra, de jobb, ha többet nem követ el ekkora ostobaságot. Meg tudnám fajtani, hogy ilyesmire 80 millió dollárt költött el. Ez az átok 117 perces hossza mellett azt jelenti, hogy a film minden másodperce majdnem 11400 dollárba került. Kész pocékolás.

Ami a leginkább elborzaszt, az az, hogy csupa nagy név fedezhető fel a stáblistán, de hol marad a film? Egy ilyen rendezővel, Jerry Goldsmith zenéjével (abszolút észre sem lehet venni és ez nála nagy szó), ennyi pénzzel és ilyen színészekkel csak erre futja? Ezt tudja a Dreamworks SKG felmutatni? Egyetlen igazán értékelhető momentum a körítés. A vizuális- és hangeffekték, valamint a díszlet hangulata elég jó lett. Ezzel viszont nem lehet egy filmet megmenteni. De Bontnak pedig valami komollyal kell előrukkolnia, hogy visszanyerhesse bizalmunkat.

csöpi

Piszkálta már a fantáziánkat erősen, hogy mi ez az ötvenégy. Olvastam már róla néhány cikket, hogy volt egy klub Manhattanben, a Hatodik sugárút meg a Broadway csáknán, vagy azon a környéken, biztos ismeretek a helyat... Arról volt híres, hogy a sztárok (Mick Jagger és neje, Andy Warhol, Sylvester Stallone, Arnold Swarzenegger, John Travolta meg a többiek) ott lótték be magukat, illetve ott kerestek menekvést egymás között, ha egy kis nevetelenségre vágytak, de azok lehettek, akiknek a pornópárlta őket csillogó hírességek.

A háttértörténet egy egyszerű sikertörtélet. 1979. Egy fiatal kölyök New Jersey-ben él, és sokáig csak álmodik a Nagy Almról. A helybölök hívják így New York-ot, mert mindenki kaphat belőle egy harapást. Közben teljes a társas magány, mindenkit csak önmaga és a karrierje érdekel.

Tehát ifjú barátunk felkerekedik és életeben először kiválasztja valamire. A Studio 54 tulajja behívja a vendégek közé (hatalmas tömeg tolong a klub előtt, és a "birtokos" válogatja ki a belépésre alkalmas embereket - egyetlen szempont a megjelenés), ezt persze külsőjének köszönheti. "Tested Dávidó, arcod Botticellé..." Erre ő: "Milyen csaj?" Tehát bent van, élete alma teljesült. De a klubot nem tart sokáig. Kezdi megtapasztalni a csillogó felszín alatti viszonyokat, anyag érdekkeit, az ember értékek elsilányulásának firtóját. Sokat kell szenvednie mire felül tud emelkedni ezeken a körökön, de végül kivereksz magat. Az 54-et bezárik, a tulaj (Mike Myers) szintén. De a végén másfél év múlva rendez egy nagy bulit a szabadulása örömeire, akkor meg utólagja összejön a régi banda.

A film bővelkedik a látványos jelenetekben, a szereplők többsége valóban átlagon felül külsővel rendelkezik, hamzsegnak a fei- és egészen meztelen emberek folyik az alkohol, kilószámra fogy a drog. Leginkább a klub egyik főzsvendége, egy nyolcvan éves nőgyörgy. Olyan mintha ő lenne a hely műzsája és őrangyala. Amint túlléte teste holtan terül el a fényes padlón, betör a klubba az adórendőrség és letartóztatják a tulajt. Salmia Hayek nem volt olyan jó, mint vártam, de ifjú barátunk, Ryan Philippe valóban tehetségesnek ígérkezik. Mike Myers a régi, de most nem az ideális formájában (lásd: Wayne's World, Sir Austin Powers) hozta. Felhívom még figyelmüket a stáblista mellé felsorakoztatott eredeti fényképekre. Híven tükrözik a Studio 54 hangulatát. Ugyan ezekre már kevesen figyelnek, mert mindenki kifelé igyekszik a moziból. Mi permanensen vigyorgunk.

-ede-

Véna literatura

Megfertőzött az élet

Megfertőzött az élet.
Belebújt a véredényeimbe, átalakította
a sejtjeimet, belémfojtotta
a magányt és unalmat,
s helyébe virgocn jökedvet, cigarettazú
barátnőket, alkoholszagú barátokat
adott. A szoliditás és visszahúzóds
megdőbbenve vonult vissza.
Nem én vagyok már.
Ez... valami... MÁSI
-villódzó, izzadó álmódás - igen,
ehhez hasonlít az állapotom.
De most újra álmodom:
Friss ágynemű-szagú szobát látok,
ahol a cigi, a fű, az alkohol,
a szex nem büszkeség, hanem ÁTOK.

Zöld

A reggel szinpada

A reggel szinpadán
A varjak csak staliszták
A lényeg a levegő és a pára
Színes fényvarázsa

Mnk

Nem tudom

Tudja-e a szél, hova tart az útja
Tudja-e a folyó, merre visz az árja
Tudja-e az út, mikor ér majd véget
Tudják-e a csillagok, meddig tart az élet

Tudja-e a sötétség azt, hogy hol a fény
Tudja-e a harcos, ha győzni nincs remény
Tudja-e a test, mit akar a lélek
Tudom-e majd én is azt, hogy miért élek

Létezik-e emlék, ha feledésbe merül
Létezik-e cél, ha túl sokba kerül
Létezik-e dal, ha nem hallgatja senki
Létezik-e szó, ha elnyeli a semmi

Létezik-e fekete, hogyha nincsen fehér
Létezik-e érzés, mely mindennel felér
Létezik-e bátorság, ha semmitől se félsz
Létezik-e égő vágy, hogyha mindent elérsz

Érzi-e a gondolat, ha szívedbe vág
Tudja-e a magány azt, hogy miért fáj
Tudja-e a tűz azt, hogy mért éget
Tudja-e a halál, mennyit ér az élet

Sóni

KÖNYVAJÁNLÓ

Elolvastam **Richard Gordon** könyvét. Egy angol orvos visszaemlékezései egyetemi éveire. Közben - időről időre - hisztérikus röhögéseket hallattam. Nem tudom, Nektek mennyire fekszik a fanyar angol humor, de nekem nagyon bejött. Szerintem a legegyszerűbb, ha idézek néhányat a könyvből.

A címe: **Miből lesz az orvosdoktor**

„A professzor néhány percig némán, mozdulatlanul vizsiatta új csoportját. Láthatólag nem volt elragadtatva attól, amit látott. Felhorkant, fehér köpenye zsebéből előhúzott egy papírlapot, és undortól csöpögő hangon névsorolvasást tartott. Magas ember volt, alakja akár a puskagolyó. Hegyes, kopasz feje búbjától lágy lankákkal terebélyesedett a teste, egészen távoli lábfejeig. Rühös rókára emlékeztető szakállt viselt.

Felolvasás után zsebre vágta a névsort.

„Na, ide figyeljenek, medikus urak - kezdte fenyegető hangon. - Az én tanszékemen *dolgozni* kell, megértették? Nem türok egy percnyi léhaságot sem. Az anatómia kemény dolog, és sohasem fogják megtanulni, hacsak nem fekszenek neki komolyan a munkáinak. A legkisebb lógás, és... - hátrabökött az ujjával a vállá fölött - repül az illető. Megértettem?

Idegesen bölintottunk, akár egy csapat újonc, mely csügg kiképző őrmestere szaván.

„És meg ne lássak senkit zsebre dugott kézzel löfrátni. Lehet, hogy a kifutóknál vagy a selyemfiuknál ez járja, de maguk orvostanhallgatók volnának, ugyebár. A zsebre dugott kéz nemcsak hogy ellentétes az anatómiával, de a vállóv osteoarthritisához vezethet középkorú emberről. Nem is csoda, hogy egytől egyig deformált, púpos kriptik lesznek, mire felnőnek. Tudom, hogy csúnya vagyok, de legalább egyenesen tudom tartani magam, s ez önmagában több, mint amire önök közül néhányan valaha is képesek lesznek.”

„Egyszer csak egy mellékajton át megjelent maga a nővér. Azonnal lecsapott szende kvartettünkre.

-Kifelé! - rivallt ránk.

Még nem láttam osztályos nővert ilyen közről. A varatlan elmény nagyjából úgy hatott rám, mintha egy evezőscsónakban ülnek a Queen Mary hajóra alatt.

Erény nővér derék egy asszony volt. Úgy száznyolcvan centi magas lehetett, vállas, akár egy főzsořmester, és ellenfeleit szinte lehengerelte hatáimias, fenyegető kebiével. Még széles tompora is vészjóslónak hatott elvonultában, mint egy hadihajó tatja. Ruhája makulátlan kék, köténye mint a beton, arcvonásai pedig nemes metszésűek, akár egy kőfejtő. Finom kis összes bajuszt viselt.

A legszivesebben sarkon fordultam volna, hogy visítva lerohanjak a lépcsőn. A valóságban azonban egy emberként hatrahököltünk, mintha attól félnénk, hogy esetleg harap is. De nem tágitottunk.

„Mi vagyunk az új gyakornokok - nyugtem kiszaradt torokkal.

Úgy nézett ránk, mint négy kupac micsodára, amit épp most rókázott ki egy kedves beteg.

„Nem türok semmi ostobaságot az osztályomon - szólaít meg hirtelen. - Semmit, megértették?

Éljenken bólogattunk, jelezvén, hogy a legcsekélyebb ostobaságot sem forgatjuk a fejünkben.

„Meg ne lássam magukat tizenkettő után az osztályon. Sem délután, sem este hat után. Megértették?

A szeme perzselt, mint a sülővas.
„A nővéreket pedig hagyják békén!”

-ede-

Ősz

Sápadnak a peremek, reszket az élet
Halványul a kék, a vízről is elfogy
Fehér testeinken vastagszik a kéreg
Hull minden, idegen-új napok jönnek

A fény szobákba menekül el, besárgít
Zizeg vagy dohog milliárdok lesznek
Szemünk nedvében megbújik, és merülő
Batteriainkba csepeg, simogat

Végtelen-messzi iramodnak vonatok
Halkan sikít a sín és mind sikitünk,
Elfáradunk, lefekszünk ócska ágyakra
Fázó sejtjeink alól jön az álom

S.L. II/2.

Ökörkérdés

Folyosón köszölgató
orvostanhallgatókra csaptunk le
csintalan, furmányos kérdéseinkkel. A
válaszok közül kiválasztottuk a
legjavát. Célunk a hallgatók határtalan
és színes fantáziájának megjelenítése
voit, érdeklődés esetén folytatás
egészen valószínű!

Szerinted mi az alkohollizmus?

- az élet elienszere
- nézz rám
- az izmusok egyike
- a történelem során legkorábban jelentkező, tömegeket megmozgató eszmei áramlat
- sok a jóból
- Medikus népbetegség
- A Mátrix

Mi ér fel egy orgazmussal?

- Camembert, paradicsom, só, bors, vörösbor, MTV így együtt!
- Még egy orgazmus
- Kettes anát szigoriat karácsony előtt
- Defekáció
- Egy magnum
- A Mátrix

Hogy él Marci Hevesen?

- Szinjatszókört alakít
- Mint hal a vízben
- A Mátrix

Mi az élet értelme?

- Nincs
- A halál
- Az anatómia
- Az orgazmus
- Hogy azok-e ezek, vagy ezek-e azok
- A Mátrix

Mi a depresszió ellenszere?

- Az orgazmus
- LSD, THC és morfinszármazékok
- Viagra
- 44-es Magnum
- Szuppresszió
- Impresszió
- Ld.: 1. és 2. kérdés
- Trinity pizzasában

-CNN-

KAKAÓSBÚGÓCSIGA

Hová lett a plutónium?

Sára elővette azt a kicsi dobozt, amit azóta is csodálunk. Valóban páratlan az orosz formatervezés hazánkba nemrég eljutott vívmánya: a ruszki gyufa. Aki teheti, a cikk kapcsán ne kezdjen el asszociálni általános iskolai élményeire meg a felvonulásokra, mert a gyufa – mint szociális segédeszköz – igenis nagyon fontos találmány. Vegyük szemügyre közelebről, és megütközhetünk: az átlagos száztartalma 50 és 60 szál között ingadozik míg a magyar verzió cirka 42 szállal rendelkezik; továbbá az erősebb faanyagból készült száruk jobban bírják pl. az illuminált állapotú igénybevételt is – így az un. caput gyufus hajlandóbb meggyulladni!

Vegyünk egy másik példát az árak szemszögéből: adódhat egyszer, hogy a Magyarországra települt orosz családapa egyszer csak így szól: -Eriggyé Szerjözsa fiam, hozzál apádnak gyufát, ha már dohányt nem vehetsz! - mire a szerencsétlen gyermek lemege a tizemeletesük földszintjén található trafikba a boltosnénihez: -közicsókolom; apu kér egy doboz gyufát, mire a nő: - tessék, egy huszas. A gyerek akkorát nyel szárazon, mint amekkorát az apja szokott Kalinka fogyasztás közben; de a biztonság kedvéért még megkérdezi: - tessék megmondani, olyan gyufa nincs

ami öt forintba kerül??? Válaszul, ha nem zavarják el, egy gúnyos mosolyt kap: - mit képzelsz kisfiam, talán azt hiszed, hogy Oroszországban vagy?!? Ha gyufázni akarsz, akkor felmegyek apádhhoz és lesz nemulass... A gyerek meg egész héten azon tőri majd a fejét, hogy a néni honnan is tudja vajon, hogy Ők onnan jöttek.

A legtöbb helyen tíz, tizenöt az ára, de ahol az egységárak nagy része („minden”) száz forint, ott egy százasért 3 db csomagot kap az ember, és ez sok darabot jelent a legelőször említett egzotikumból. Ezt hívják üzleti érzéknek a keletiek részéről: a termék legyen olcsó, legyen praktikus, funkcionálisan jó (alig lehet eloltani), strapabíró (a doboz fala vastag) és biztonságos (a legnagyobb felületen a tűzoltók száma

olvasható).

Végül csak annyit, hogy CS. elmondása szerint a román változat a meggyulladás előtt három másodpercig szikrázik, de szuperül ég. Úgy érzem fontos volt erről írni, mert amióta nem foszfor van a gyufa fejében, azóta nem is foglalkozik senki különösebben ezzel a kérdéskörrel, pedig szegény albéretes társaink sokat kinlódna a gáz begyűjtése közben (például), és a tűzproblémával nincsenek egyedül...
...Most hogy sok soron keresztül áradoztam külföldi pirotechnikájáról, azért leírnék még valamit, hogy a hivatásos magyar polgárt ne érje meglepetésként, ha otthon boldogan kibontja a százasért vett gyufatömeget, ugyanis izzadásig keresheti a következő feliratot: Sugárzó anyagot nem tartalmaz! – mivel még oroszul sincs rajta.

Aki esetleg derekasan bevásárol, azt kérem, hogy ugorjon át egy dobozzal a biofizikára, és mérje meg a sugárzás-szintjét, hogy kiderüljön: zsebben hordható-e vagy sem; mert valójában túl olcsó, túl jó és mindenekelett: „túl szép, hogy igaz legyen”.....

Ui.: Ez a rovat interaktív. Kritikát és kivált témát be lehet dobni a diákiroda folyosóján található confabulárába.

Üdv: K-B-CS

Sziporkázó lányok az Egyetemi Bajnokságon

Országos Egyetemi és Főiskolai Úszóbajnokságot rendeztek nem is olyan rég Budapesten a Komjádi uszodában, ahova - a tavalyhoz hasonlóan - idén is nagy reményekkel indultak el az úzásban szakavatott hallgatótársaink.

Aztán kiderült, hogy a remények nem voltak alaptalanok, hiszen remek eredményekkel térhettek haza kis országunk fővárosából. A Mézes Kata, Baranyai Dóra, Lakatos Orsolya és Varga Mónika fémjelezte csapat a mezőny első felét alkotó ötödik helyezést érte el. Azt gondolom, hogy ez az eredmény több, mint figyelemreméltó. Külön említést érdemel Mézes Kata, aki három első és egy második helyezéssel járult hozzá az összetett eredményhez. Akik szeretik ezt a sportot és értenek is hozzá valamelyest, azokat bizonyára érdeklik a számszerű eredmények is. Tehát:

100 m mell	Varga Móni	1'31"48	7. hely
100 m hát	Lakatos Orsolya	1'21"12	5. hely
100 m gyors	Mézes Kata	1'06"18	1. hely
50 m gyors	Mézes Kata	29"96	1. hely
100 m pill.	Mézes Kata	1'11"52	2. hely
200 m vegy.	Mézes Kata	2'41"70	1. hely
4x100 m váltó			

Mézes, Baranyai, Varga, Lakatos
5'37"82 5. hely

Az összesített pontversenyben 43 ponttal a nem megvetendő ötödik helyen végeztek. Gratulálunk nekik, s a továbbiakhoz sok sok kitartást kívánunk.

-ziccer-

POTE - Évfolyambajnokság '99. Ősz /Labdarúgás/

'A' csoport	'B' csoport
1. VI. évfolyam	1. IV. évfolyam
2. II. évfolyam	2. I. évfolyam
3. III. évfolyam	3. V. évfolyam
4. Oktatók	4. Külföldiek

November 16. kedd. November 23. kedd.

19.30	II. évf. - Oktatók	19.30	Lévf. - V. évf.
20.15	IV. évf. - Külföldiek	20.15	Oktat - III. évf.
21.00	II. évf. - III. évf.	21.00	VI. évf. - II. évf.
21.45	VI. évf. - Oktatók	21.45	IV. évf. - I. évf.
22.30	Külföldiek - I. évf.	22.30	VI. évf. - III. évf.
23.15	IV. évf. - V. évf.	23.15	V. évf. - Külf.

November 30. kedd.

19.30	A/1 --- B/2	20.15	B/1 --- A/2
-------	-------------	-------	-------------

21.00 III. hely 21.45 DÖNTŐ

Játékszabályok: Játékidő: 2x20 perc,

Kiállítások: 2 perc, 5 perc, végleg, /a végleg kiállított játékos a soronkövetkező mérkőzésen nem játszhat/

Pontozás: győzelem: 3 pont, döntetlen: 1 pont, pontegyenlőség esetén a gólkülönbség, a több rúgott gól, illetve az egymás elleni eredmény dönt.

Díjazás: A győztes csapat a vándorkupa birtokosa

SPORTROVAT

Itt van a sokak által várva várt ősz, sárga, piros meg ki tudja milyen színű levelekkel, de azért itt vagyok én is meg ez a helyes kis sportrovat. Azonban tisztába vagyok azzal a ténnyel, hogy most a 10. hét tájékán sokan vagytok, akiknek kedvesebb olvasmány a Funkcionális anatómia vagy mondjuk a Belgyógyászat I. II. III. De most majd láthatjátok, hogy vannak még vakmerő emberek, akik dacolva az elemekkel rászánják magukat és megmozgatják tespedt végtagjaikat.

Befejeződtek a POTE foci házbajnokság küzdelmei

Már három hete befejeződött a kispályás labdarúgó POTE KUPA, de csak most van arra lehetőségem, hogy egy két szóban beszámoljak az ott törtétekről.

Az csoportmeccsek után nyolc csapat maradt versenyben, akik között keresztbe játszással dőlt el a továbbjutás sorsa. A négy mérkőzésből a Tequila-Lidocain különleges izgalmakat hozott. Itt ugyanis csak hétméteresekkel sikerült dűlőre vinni a dolgot. A következő fordulóban az első éveseknek sikerült majdnem meglepetést okozni a jórészt hatodévesekből verbuválódott Vadászpillangók győzésével, így a döntőben a Tequila a Barbarával küzdhetett az első hely megszerzéséért, amiből sajnos (nekem legalábbis sajnos) ez utóbbi került ki győztesen. A harmadik hely sorsa is simán dőlt el, a Vadászpillangók minden nehézség nélkül gyűrték le a dortmundi Borisszákat. Az őszi szabadtéri fociszezonnak vége - folytatás tavasszal -, de mint alább láthatjátok, a teremben még korántsem fejeződött be minden.

-ziccer-

POTE-KUPA
PECSI EGÉSZSÉGÜGYI INTÉZMÉNYI
NYÍLT TENISZ
TEREMTÖRŊNA
Pécsi amatőr teniszszók részére, pontszerző verseny

A verseny

Idéje: 1999 november 19-20-21.

péntek 19 órától és szombat - vasárnap

helye: POTE Tornacsarnok (parketta borítás)

rendező: POTE DIÁKSPORTKÖR

Tenisz szakcsoportja

dr. Rugasi Endréné testnevelő tanár

versenyszám: férfi egyes

navezés és sorsolás: Nov. 19-én, 18 órakor a

Tornacsarnokban

Nevezési díj: 1 000 Ft, POTE DSK tagság

esetén nincs.

Hírözön

Jó tanuló - jó sportoló. Híreink élére kívánczik, hogy idén is kiosztották a Jó tanuló jó - sportoló díjakat. Idén Mézes Kata (II. évf.) és Hotváth Katalin (VI. évf.) vehették át ezt a kitüntetést Göncz Árpád Köztársasági elnőktől. Gratulálunk nekik.

Kosárlabda. Lapzártánk előtti pillanatban érkezett hír a kosárlabda évfolyambajnokságról. 11-én (csütörtökön) lejátszották a csoportmérkőzéseket, aminek eredményeképpen az "A" csoportból az V. évesek és a külföldi hallgatók, míg a "B" csoportból a doktorok és a II. évesek csapatai küzdhetnek majd a dobogós helyekért.

Helyreigazítás. Előző számunkban beszámoltunk arról, hogy a MEFOB (Magyar Egyetemi és Főiskolai Bajnokság) teniszversenyén Szegeden részt vettek POTE-s hallgatók is. Azonban tévesen Gódi Szilárd és nem Literáti Nagy Botond neve került be a cikkbe, amiért így utólag is elnézést kérünk.

Túrázás. A POTE-DSK Természetjáró köre túrát szervez Püspökszentlászlóra November 19-21-ig. A programban szerepel a kiránduláson kívül favágás, vacsora és egy éjszaka egy kulcsosházban. Információ: Sándornál, tel.: 328-159

PING-PONG. Asztalitenisz házbajnokságot rendez a Diáksportkör 1999. Nov. 18-án (csütörtökön) 17 órától az elméleti több kondicionáló termében, ahol mindenkit szeretettel várnak. A legjobbak jutalma csoki és üdítő.

-ziccer-

pezsegj, mint aranyhal a királyvizben

Rejtvény-fejtvény

	1	2	3		4	5	6	7	8	9	10		
11				12									
16		13	14			17		15			18		
			21	19						22	20		
25	23			26			24		27				
30				28	31				29	32			
34			33					35			36		
38						39			40	37	41		
43				44			45				42		
47	46		48					49					
53		50	54			55	51		52	56			
59	57		60		58					61			
64			62				63				65		
	69	66								67	68		
72			70	71					73			7	
77			78		79				74	75		80	76
84		81		85	82						83		
	86				88			87		89			
90			91	92					93			94	
	96	95				?		97					

1. Téli sport; 3. Folyékony kőzet mozgása; 11. A róka szövege (megfejtés első része); 16. Szövetközötti folyadék mennyiségének megnövekedése; 17. Ő írta a híres-hírhedt ügyiratot a szivarról; 18. Csak a szádban olvad, nem a kezében (...&...s); 21. Mindig időben érkezik; 22. Nem ide; 25. Hidrogén leadásra képesé; 26. Éhes; 27. Koros alkoholtartalmú ital; 30. Új szerkesztőnk keresztnéve; 31. Eltévedt; 32. BARKÁJA volt; 33. Abdómba; 34. Nyomdahibás köszönvény; 35. Eleje hátulja ina!; 36. Néma rák; 38. Vlagyimir Iljics; 39. Híres német város; 40. Magánhangzó kétsze; 41. Schutzstaffel; 42. Smaragdvárosi varázsló; 43. Éjszaka ezt teszi, de ik nélkül; 44. Közepes színű; 45. Viksoyri fele (norvégiai település); 47. Ilyen skálán nézik a kémhatást; 48. Ezt mondja az óra; 49. Szerencsejáték; 53. Autóközlekedési Tanintézet; 54. Biztosító; 55. Időmérő szerkezetet; 56. A kettő közepe; 58. Kis tendo, kisnyitító képző nélkül; 59. Bruce és Brandon is ez volt; 60. Énekhang; 61. "Meleg" fiú (ang.); 62. Nem erre; 63. Himnemű egyed; 64. Duplán; lélegező a Star Warsból; 65. Ezt mondták a lovagok; 67. A Nap és a kemence is ezt teszi; 69. Nem összehangolt; 72. Elindító; 73. Pont a fociban; 77. Vasodilatator hatású anyag; 78. És (lat.); 79. Bűvészkellék; 80. Szolmizációs hang; 83. Egy ponttól egyenlő távolságban levő pontok halmaza; 84. A szalonna része; 85. Nagynéni; 86. Gások Másik Társasága; 88. Robbanóanyag; 89. Édesség; 90. Afrikai ország; 93. Birodalmi vadászgép a Star Warsból; 94. Ételnék van; 96. Tartozás; 97. Négylábú, szőrös és nyávog

1. Angol látni; 2. Fél gyík; 3. Nem ti; 4. Rosszat sejt; 5. A kígyó válasza (megfejtés második része); 6. A tó dadogva; 7. Odanyújt régiesen; 8. Csendben rájár; 9. Oxigén jelenlétében katabolizáló organizmus; 10. Filmgyártó cég; 11. Egyik mandulánk; 12. Az Opel tulajdonosa; 13. Normálistól eltérő magatartású egyén; 14. Megjegyzés lehet ilyen; 15. Anabolizmus; 19. Következménye az okozat; 20. Egyszerű (ajkók); 23. A kis hableány; 24. Darabos atvált; 28. Tanzániai városból származó; 29. Van ilyen típusú autó; 34. Gyarapodik a test-díj; 35. Napszak; 42. Helyhatározó póriása; 46. Szótornál; 50. Krisztus előtti; 51. Kétnemű ad óra; 52. A Morjai Kórház fogorvosa; 57. Kérszénatörékos neurológus; 58. Papírra vetnék; 62. Műtató azvmas; 63. Hideg, meleg és semmi is van belőle; 66. Mértékegységrendszer; 67. Savból és bázisból lesz; 68. Kergetik; 70. Apró dollár; 71. Állj Titit!; 74. Előtag: kettő; 75. Vigyáz valamire; 76. Babatápszer; 81. Állítólag intelligens; 82. Sokszög két, nem szomszédos csúcsát összekötő egyenes; 83. A szép táj jelzője; 86. Az NSZK része; 87. Duplán dob; 90. Sportegylet; 91. Mangán; 92. Keresztül; 93. Tantál; 95. Régi

- Két barát beszélget. Azt mondja az egyik:
- Te képzeld, azt hiszem meghalt az asszony.
- Hogyhogy?
- Az ágyban ugyanolyan de a mosatlan valahogy egyre gyarapodik.
- Egy fiatal pár beszélget:
- Drágám ugye van bennem valami szép?
- Van, de mindjárt kihúzom.
- Két barát beszélget:
- Te is hallottad, hogy az osztriga állítólag növeli a potenciát?
- Marhaság az egész. Tegnap is megettem kilencet, de csak három használt belőlük.

szövegelek a rejtvényhez...

Üdvözlét, kedves olvasó, ezen az oldalon ahol látni egy rejtvényt lehet találni. Ezáltal azonban nem egy idézet lesz a megfejtés, hanem egy vicc két sora. Megfejtésért az egész viccet be kell küldeni, és ísmél pizza bont lehet nyerni, melyet a Mizzero frozenban lehet leanni, mármint nem pizzával, hanem devaltoni - pizzára. Nem is húzom tovább az időt, ime a vicc.

A kígyó szotyit eszeget a fán. Arra megy a róka és így szól: - (Vízszintes 11.)
Mire a kígyó: - (Függőleges 5.)

Az előző rejtvény megfejtése:
"Vannak különös éjszakák, mikor az emberek csak arnyak, míg az arnyak talán emberek."

A szerencsés nyertesek:
Szigeti Éva V/8
Takács Eszter IV/5
A pizzabont a Diákirodán van elfek át
mállit

Bál

SZILVESZTER A POTÉN

Programok

- 20.⁰⁰ Kapunyitás
- 21.⁰⁰ A Bál hivatalos megnyitása
- 22.⁰⁰ Svédasztalos állófogadás

JOHN BULL PUB™

éjféltől: 2000, pezsgővel

Amit még kínálunk:

táncbemutatók

jósda

koktélbár

MTV1, TV2, RTL Klub műsorainak
projectoros vetítése

Talpalávalót

FAVORIT zenekar biztosítja

Műsorvezető

Világi Péter

Rádió Bridge

Rendezvény fővédnöke

Dr. Toller László

Pécs Város

Polgármestere

Védnökei

Dr. Bellyei Árpád rektor
Pécsi Orvostudományi Egyetem

Dr. Horváth Béla főigazgató
Illés Gyula Pedagógiai Főiskola

Dr. Tóth József rektor
Jannus Pannonius
Tudományegyetem

Helyszíne

POTE Aula, Pécs, Szigeti út

12.

Belépőjegyek

elővételben: 6.000.- Ft/1 fő

tartalmazza:

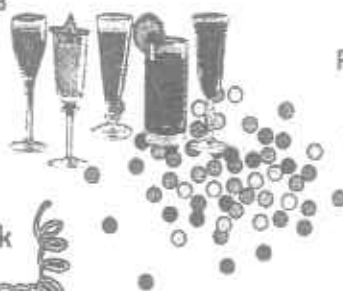
- * asztalfoglalás
- * welcome drink
- * svédasztalos állófogadás
 - pezsgő
 - meglepetés

Jegyfoglalás telefonon:

Encs Máriaánál
POTE Elméleti tömb II.
emelet
Diákiroda
Tel.: 72/324-112/1363

Jegyárusítás:

november 22-től

Jelek a múltból!

Hozza el azokat a tárgyait, melyeket nem szeretne magával vinni a jövőbe, és lépjen nélkülük 2000-bel! A tárgyak mellé bárki elhelyezheti hozzá kapcsolódó személyes élményeinek leírását, illetve azokat a gondolatait, amelyek elmondják a kiállítás látogatóinak, miért hagyná itt őket.

Az összegyűjt anyagból egy válogatást követően 2000 januárjában ideiglenes kiállítást szervezünk "Jelek a Múltból" címmel.

Üzenet a jövőnek!

A Bálon résztvevők üzeneteket, kívánságokat hagyhatnak a jövőben élő pécsi polgároknak, rokonaiknak...

Az üzenetek összegyűjtésére egy nagyméretű urna szolgál, amelyet száz év múlva bontanak ki.

• A belépőjegyével Ön is üzenhet!